

NIČ TI NAJ NE VZAME UPANJA V ŽIVLJENJE

ALEKSANDRA RUDOLF SI JE PRIBORILA
MESTO MED GASILCI IN ŠE PREMAGUJE
RAKA

4-5

NOVA CESTA V INDUSTRIJSKO CONO

NAČRTOVANA IZGRADNJA CESTE,
KI BO RAZBREMENILA HOŠKO KRIŽIŠČE

9

STARA ČISTILNA NAPRAVA ZA ZGODOVINO

Z IZGRADNJO RAZBREMENILNIKA OB
STARI ČISTILNI NAPRAVI JE LE-TA
ODSLUŽILA SVOJEMU NAMENU

14

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 18, številka 4, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Mojca Rakovič
Valentina Čufar
Simona Ornik
Aleš Andlovič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBlikOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Hoški gasilci so praznovali
Avtor fotografije: Nejc Falež

TISK
Luka Gobec, s. p.
Studio 55, s.p., info@studio55.si

Naklada 4000 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografije ne vstavljajte
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali dru-
gem formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številčkama
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov
glasila je mogoč le s predhodnim pisnim
dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispe-
vkov za naslednjo številko je do **ponedeljka,**
22. oktobra 2018.

Naslednja številka izide
v novembru 2018.

Novem šolskemu letu na pot

➡ Dr. Marko Soršak, župan

Novo šolsko leto, nov začetek in nova načrtana pot. Minile so brezskrbne počitnice in zadnji teden smo tako starši kot otroci že težko pričakovali, da se šolska vrata ponovno odprejo in življenje steče po ustaljenih tirnicah. Ljudje imamo radi red in tudi otroci so, ko so spočiti in polni učne energije, željni reda in novega znanja.

Da bodo počitnice ostale nepozabne, pa je poskrbel letošnji Poletni tabor, saj so se otroci naše občine lahko družili ob različnih aktivnostih. Doživeli so plavanje, športne igre, rolanje, igre z žogo, pižama parti in za vrhunec so se lahko do sitega naigrali na napihljivih igralih, najedli slastne torte in uživali ob vibracijah Challe Salleta. Poleg vodenih aktivnosti so se lahko sami aktivirali na novem igrišču in igralu pri podružnični šoli Reka-Pohorje ter se pomerili v košarki na popolnoma novem košarkarskem igrišču pri OŠ Hoče. Letos smo Poletni tabor dopolnili z dvema izobraževalnima delavnicama, namenjena naši mladini. Svojo ustvarjalnost so ob pomoči strokovno usposobljenih mentorjev krepili na foto in video delavnicah.

Poleg vsega tega počitniškega dogajanja pa je ob koncu poletja za vse generacije odprl svoja vrata prvi večgeneracijski center VeGeC Rogoza, ki bo ponudil priložnost za še večje število delavnic, srečanj in ostalih dogodkov. Prostor je naša skupna dnevna soba, kjer se bodo ustvarjali spomini, sklepala nova prijateljstva ali – kot sem omenil na otvoritvi – mogoče se najde tudi kakšna nova ljubezen. Ljubezen do dela in ljudi nas je pripeljala tudi do še enega velikega medgeneracijskega dosežka: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je odobrilo Dom starejših občanov Slivnica na lokaciji Hoče-Slivnica, ki bo stal nasproti Zdravstvenega doma v Slivnici.

Ljubezen pa nas tudi žene, ko skrbimo za varnost naših otrok, zato smo letos namenili še več pozornosti varnosti otrok na cestah Občine Hoče-Slivnica. Na razpisu smo bili uspešni in pridobili še dva prikazovalnika hitrosti, namestili sodobne hitrostne ovire in dodatno signalizacijo, ki umirja promet.

Za izboljšanje varnosti v cestnem prometu so potrebna vlaganja v cesto infrastrukturo: delamo na odcepu Šedivy in Pivola – Grašič, v zadnji fazi izgradnje je krožišče v Slivnici. Ceste povezujejo in združujejo in veseli smo, da smo tudi na področju vodovodnega sistema pričeli povezovati razparane konce in zlagati sestavljanke vodovodnega omrežja v enotno obliko, kjer bo dovolj pitne vode za vse prebivalce. Zaradi nemogoče situacije pri sosedskem sporu smo se bili prisiljeni poslužiti pravnih sredstev za doseg razlastitve oziroma nujne služnosti za javno korist – in tako bomo končno uredili črpalni vodovod Lilek-Mikuž. Poteka tudi Elektrifikacija Mikuž-Rec in veseli me, da je projekt polnjenja bazenov z gasilskimi cisternami zaživel in da bo v prihodnje še bolj pripomogel k temu, da bo pitne vode dovolj za vse občanke in občane. Zavedam se, da je težko, ker ste nekateri občasno še vedno brez pitne vode. Delamo in se trudimo, da saniramo neke že preko 50 let stara vodovodna omrežja in vlagamo velik del proračuna v to, da ne bo potrebno več dovažati pitne vode in je ne bo zmanjkalo ob prvem sušnem obdobju.

Verjamem, da bo jesen plodna in da bo vode dovolj. Bliža se tudi občinski praznik, 20. obletnica naše občine. Vesel sem, da sem v tem mandatu vaš župan in da znam in zmorem povezovati in delati dobro.

Vsem prvošolčkom želim prijeten vstop v prvi razred, veliko zanimivih izkušenj in koristnega znanja. Vsem ostalim šolarjem pa želim prijetno pridobivanje novih znanj in spoznanj ter da bi čas do prvih počitnic zelo hitro mine.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 6-7 Pižama party postal hit poletja
Svizec
- 10 Obogatitev turistične ponudbe
dr. Sonja Sibila Lebe, Uroš Blažič
- 13 Pitna voda za vse
Vanja Jus

8 | V 42 dneh 42 maratonov

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 12 Večja varnost naših najmlajših
Vanja Jus
- 14 Novih 550 metrov kanalizacije
Maja Krajnc
- 18 Za prehitre hitrostne ovire
Stanko Rafolt

16 | Domača obrt se ohranja iz roda v rod

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 19 Zadovoljna s prvo mednarodno izkušnjo
Tinkara Primec
- 20 Hočani optimistično v novo sezono
Matej Savec
- 22 Metka Lobnik bronasta na evropskem prvenstvu
Mario Rudl, Mitja Jenuš

25 | Dve prvenstvi, dvanaest kolajn

ZANIMALO VAS BO

- 36 Strašljiva moč narave
Majda Strašek Januš
- 38 Občini zahvalna Valvasorjeva listina
Herman Jakolič
- 44 Simbol slovenstva družji
Vanja Jus

40 | Mojstri bograča iz Hoč

Nič ti naj ne vzame upanja v življenje

Aleksandra Rudolf, dekle, ki si je priborilo mesto med operativnimi gasilci in pri svojih 22 letih premaga raka

Ko se vsa sveža, mlada in naličena, kratkih las in v klobučku pojavi pred menoj, ne morem verjeti, da se to dekle že skoraj leto dni bori z rakom. Prijetna, odprta sogovornica Aleksandra, doma v Hotinji vasi, je pripravljena govoriti o svoji bolezni, o gasilstvu, družini, veri – in veselju do življenja.

" Če ni volje, potem je karkoli brez veze – tudi svojci se lahko trudijo zaman. "

Čeprav sva se najprej dotaknili njenega največjega problema, bi vam rada Aleksandro vsaj malo predstavila. Iz nje kar žari volja, s katero premaga svoje težave. Pravi, da je zelo pozitivna, realna, sprejema izzive in poišče nove poti. Pri tem ji je v veliko oporo njena družina, še posebej mama, ki je po starših srbskega porekla: dedek je bil v službi pri JAT-u in prišel službeno v Slovenijo. Tu se je zaljubil v Slovenijo in se naselil v Hotinji vasi. Tam živi Aleksandra s starši in še dvema bratoma, dvojčkoma, ki sta letos zaključila osnovno šolo.

»V otroštvu sem bila resnično nagajivo dekle. Hvaležna sem staršema, da sta mi dovolila 'biti na ulici', tako kot sem jima lahko hvaležna za trdo, vojaško vzgojo (pomoč v hiši in na vrtu, ob uri domov, povedati kam in s kom grem ...), saj drugače ne bi imela danes tako trde kože.

Tukaj bi rada poudarila, da ne smemo pustiti – ne glede na preteklost staršev ali na njihovo sedanje obnašanje – da kdo 'pljuva' po njih, tudi TI ne, rad ju imej ne glede na vse, vsi imamo le ene starše, le eno takšno prilžnost!«

Po končani osnovni šoli so bile njene sanje postati fotograf, vendar zraven še dveh šoloobveznih otrok denarno ni zneslo za fotoaparata in vse dodatke. Tako si je v Srednji gradbeni šoli pridobila naziv poklicni pečar-keramičar, vendar ni dobila primerne delo. Pravi, da kot ženska preprosto ni vzdržala primitivnega moškega odnosa v tej stroki, čeprav je nobeno delo ni motilo. Preživljala se je z delom v gostinstvu, nadaljnje šolanje na srednji gradbeni pa so ji preprečile različne bolezni: ko je lani že vse kazalo na bolje ... »To leto je bilo odlično, končno sem bila na zeleni veji, zdravje se je stabiliziralo, imela sem kar dve službi, doma je bilo vse v najlepšem redu, gasilska mladina je dosegala rezultate, s fantom sva začela pridno trenirati za gasilsko tekmovanje. Žal nama je uspelo tekmovali samo enkrat – in pa letnika ponovno nisem uspela narediti, saj sem avgusta 2017 med treningom zatipala 2 cm veliko otrdlino, v septembru pa je bila postavljena diagnoza karcinom dojke. Na dan, ko sem to izvedela, se mi je porušil svet.«

" Treba se je boriti na vsakem koraku svojega življenja. "

Po mami, ki je njeno bolezen sprejela prav tako realno in se odziva kolikor mogoče pozitivno, je podedovala pravoslavno vero. Svoj boj z življenjem – in z Bogom – ima vtetoviran tudi na križu, ki nosi napis: Treba se je boriti na vsakem koraku svojega življenja. In Aleksandra se bori: »Vse, kar morate, je to, da poslušate onkologova navodila glede zdravljenja, ostalo pa naredite čimboli tako, da VAM PAŠE! Pri operaciji so mi odstranili obe dojki, iz preventive, in pa varovalni bezgavki. Genetsko testiranje je pokazalo chek2 gen, kateri povzroča raka dojke in rodil. Po operaciji

me je gnala volja, čim prej se vrniti na stara pota, od služne do gasilstva. Rane so se lepo zacelile, gibljivost roke je že bila na vrhuncu, nakar prejmem klic, da moram na ponovno operacijo. Tokrat so odstranili vse pazdušne aksilne bezgavke. Prebujanje po tej narkozi je bilo še bolj utrujajoče, samo okrevanje pa je še bolj boleče! Vendar me ženeta volja in cilj, katerega si mora vsak posameznik zastaviti v življenju.«

" Imela sem kar nekaj vzponov in padcev, vendar zelo pomaga imeti cilj in se ne vdati. "

Aleksandra se zaveda, da jo čaka še nadaljnje zdravljenje – od fizioterapije do obsevanj in 'lepotnih posegov'. Kakor si je med kemoterapijami pomagala z veliko volje in govorico telesa, tako se trudi dneve zapolniti z aktivnostmi in jih narediti čim lepše. »Poslušala sem govorico telesa: če se mi je jedel hamburger, sem ga jedla. Zelo mi je pomagalo, da nisem brala po spletu in iskala informacij od drugih bolnic, saj je vsako telo nekaj posebnega. Pomaga pa govoriti in se pogovarjati o bolezni! Zapisovati si vprašanja za onkologa.«

" Vi ste dobili raka, ne on vas – in vi morate upravljati z njim, ne on z vami! "

»Naenkrat sem bila brez vsega: v službi sem bila preko študentskega servisa, torej bolniška odpade, zaradi nadaljnega zdravljenja ne morem hoditi v šolo, prostovoljno gasilstvo je pa tako ali tako prostovoljno. Da se nisem staršema ali fantu obesila na pleča, sem se prijavila na ZRSZ in prosila za socialno pomoč. Ne gre za drugo, vendar je zelo težko je poravnati stroške, se voziti na preglede, kaj šele karkoli prihraniti.«

Tako se je Aleksandra pri 22 letih morala spoprijeti z življenjem. Njeno pričanje ima samo en cilj: rada bi pomagala ženskam z rakom in jim dopovedala, naj se ne zapustijo. Pravi, da se da vse urediti, tudi ko izgubiš lase, obrvi trepalnice – kakor jih je izgubila sama. Zato je pripravljena govoriti, zato je tudi pristala, da so jo predlagali za naj gasilko leta 2018. Čeprav je prišla med dvanajst finalistk in ni dosegla tega naziva – pa se je spustila v življenjski boj in zmaguje, kakor je zmagala na poti v gasilstvo. »Mislim, da je nekje v drugem letu najine zveze fant sprejel odločitev in se včlanil k 'mojim' vaškim gasilcem. In tako so se začeli pozivi, nenehna sporočila, enostavno je bil vsak dan zdoma zaradi gasilcev: moram priznati, da sem bila na začetku rahlo ljubosumna: Katero društvo pa ima toliko vaj z mladino, člani, kaj šele čistilnih akcij? 'Pa kaj res moraš spet it?' Ko se je moje ljubosumje umirilo, sem opazila, kako izmučen je fant – in začela hoditi z njim na vaje. Nekje slaba dva meseca sem samo opazovala vaje mladine in padla je odločitev. Želela sem ga razbremeniti in postala somentor, saj en sam ne more trenirati hkrati pionirjev in mladincev ...«

Aleksandra pravi, da se ni rodila kot gasilka, da ta mit ne drži, toda sedaj je gasilstvo del njenega življenja ... Ob tem pa tudi pove, da je bila gasilka že njena babica, da je bil gasilec tudi oče, ki ga je sedaj prevzelo strelstvo, pri gasilcih sta tudi brata. Gasilstvo se torej rojeva v tvojem okolju! Poslali so jo na tečaj

gasilstva, da lahko opravi še mentorski tečaj: »Ja, pa ja, praktične vaje na tečaju so me toliko potegnile v operativno, da se nisem mogla več ustaviti. Ob zaključenem tečaju sem se udeleževala vseh operativnih vaj in prišla je seveda intervencija. Dobila sem pozivnik, vsakič znova mi je adrenalin skočil do plafona. Strenirala sem se v oblačenju, a na začetku sem se nekako nazaj držala in nisem želela v prvi avto. Od sogasilcev sem bila kregana, saj imam znanje in hitrost ter mladi so potrebni na intervencijah ... Tako je strah odšel.

Ena velika ovira me še je čakala: premagati sem morala klavstrofobijo. Dihalni aparat in jaz nisva nikakor šla skupaj, na tečaju sem imela celo vrtoglavico, ko sem si ga namestila. Kako sem uspela premagati strah? Takole: videla sem tekmovanje FireCombat in se želela preizkusiti tudi v tem, a treba je bilo dati nase dihalni aparat. Začela sem trenirati v polni opremi, na progi z ovirami, tekanju na stolp, spuščanju s stolpa in tako naprej. Uspelo mi je in šla sem na tekmovanje FireFighterRescue.«

Ko se je fant odločil za poklicno gasilsko pot, je prevzela sama mentorstvo mladine in postala predstavnica mladine v društvu. »Priznati moram tudi, da sem imela krila in mislila, da sem vse-mogoča. Žal sem precenila svoje sposobnosti, po nekem pozivu moja vožnja do gasilskega ni bila varna za nikogar – 'Bog ima palico za vse' – v nepreglednem ovinku je še pripeljalo vozilo po mojem pasu, zapeljala sem v betonsko ograjo. Na veliko srečo sem dobila le nekaj prask, moj avto pa je bil, žal, samo za odpad. To zgodbo zelo rada poudarjam mladim – od pionirjev vse do gasilcev pripravnikov. Mogoče pa se le koga prime in ne ponovi moje napake ...«

Tako ji je gasilstvo prišlo v kri: »Dejansko lahko sama potrdim, da sem gasilka s srcem. Obožujem delo z mladino, operativne vaje, da o intervencijah ne govorim. Ob pozivu moram nase navleči modrc, majico, hlače, nogavice in sem enako hitro v avtu kot fant!« Ko se ji zrušil svet zaradi diagnoze rak, jo je začelo reševati tudi gasilstvo: »Pobrala sem se še pred začetkom kemoterapij, začela sem z borbo. Rak me ni ustavil, nisem živela za njega tako, kot se mu nekateri predajo, bil je le neka tvorba v meni, ki se je hranila tudi s solzami, ne pa s sekiranjem in stresom. Ponovno sem bila prisotna na vseh vajah ...«

Tudi po operacijah se je hitro vrnila v življenje – in se vrača vsak dan znova ... Pa še nekaj ji je v teh letih uspelo: uresničuje tudi svoj veliki cilj – fotografiranje. Pri tem ji je zelo veliko pomagal profesionalni fotograf, gasilec Nejc Falež iz Rač, ki bi se mu rada zahvalila za mentorstvo.

Naj zaključim in se Aleksandri zahvalim za vso odprtost, ker je pripravljena deliti svojo zgodbo z nami vsemi. Veliko lažje nam bo, če bomo znali biti tako odprti, če se bomo v življenju zavedali, da svojo osebnost lahko izpolnimo le ob drugih, ob domačih, prijateljih, sokrajanih, kakor je sposobno to dekle: »Glede gasilstva bi se rada zahvalila vsem operativnim članom, ki so mi stali ob strani, za podporo in pomoč poveljniku, predsedniku, tako staremu kot novemu. V osebni življenju pa gre velika zahvala družini, da me prenaša v trenutnem 'sitnem' stanju.«

➡ Majda Strašek Januš
📷 Osebni arhiv

Pižama party postal hit poletja

Med prenočitvenimi večeri Svižčevega poletnega varstva se je spalo manj kot običajno doma

Lani je bilo prebojno poletje našega prvega poletnega varstva, ki smo ga odlično prestali. Tako smo tudi letos na pobudo Občine Hoče-Slivnica in na podlagi prijetnih izkušenj lanskega poletja organizirali in izvedli Svižčevo poletno varstvo Občine Hoče-Slivnica.

Čofotali in hladili smo se na bazenih Športnega parka Ruše in na Mariborskem otoku. Pogum smo merili na nižinah in precejšnih višinah Pustolovskega parka Betnava. V deževnih dneh smo si ogledali animirane filme in med tem pridno mazali kokice v kinematografih Mariboxa. Sprehodili smo se na Piramido in se igrali na igralih Mariborskega mestnega parka. Iskali smo pravo pot in odgovore v absolutni atrakciji letošnjega poletja – koruznem labirintu. Navdušeno in velikih oči smo opazovali predstavitev gasilcev PGD Hoče in nato noro veseli skakali po kupih gasilske pene.

Da nismo bili lačni in sitni, so za nas pridno pripravljali kosila in popoldanske malice v Osnovni šoli Hoče. Letos smo dodali dve novosti: Svižčev »pižama party« ob četrtkih in medobčinsko srečanje s Svižčevim poletnim varstvom Občine Rače-Fram ob petkih. Velik hit poletnega tabora so bili prenočitveni večeri ali kot smo jih poimenovali: »Svižčev pižama party«. Priznamo, da takšnega odziva in s tem toliko malih »smrčal« nismo pričakovali. Spali smo vsekakor manj kot doma, ampak pravi Svižčev »pižama party« brez glasbe, nekaj plesnih gibov, risank za lažjo pot v spanec, nočnih pohodov in pečene koruze preprosto ne bi bil tako dober.

Za nekatere otroke so bile to prve noči brez staršev. In prestali so jih izvrstno!

Medobčinski dvoboji so bili polni otroškega veselja in zdrave tekmovalnosti ter so podžgali še tako zadržane otroke, da so navdušeno vzpodbujali svojo ekipo in veselo mahali z navijaškimi rekviziti. Trikrat smo se srečali v Račah in dvakrat v Hočah. Ekipi Hoč in Rač sta svoje znanje merili v petih različnih disciplinah:

- v navijaško-plesni točki, ki so jo (sicer večinoma dekleta) obogatila s pravimi akrobatskimi elementi,
- v nogometu, kjer smo spremljali prave nove male (tako fante kot punce) Ronalde in Messije,
- med dvema ognjema, kjer je žoga od silne igre nemalo-krat »skoraj gorela«,
- v kvizu znanja, kjer so brihtne glave kazale svoje »ostre zobe«,
- in v disciplini vseh disciplin: vlečenju vrvi.

Letos so Rače morale priznati absolutno zmago Hočam. So pa tiho obljubile, da bo prihodnje leto boj še ostrejši!

Svizci smo se imeli dobro. Upamo, da tako menijo tudi otroci in njihovi starši. Se vidimo kmalu!

➡ Dora Skorobrijin

📺 Vid Kajnih

V 42 dneh 42 maratonov

Dnevni tekaški dogodek v sklopu športno-dobrodelnega projekta bo v Hočah 21. septembra

V teh dneh se je pričel eden največjih športno-dobrodelnih projektov pri nas v Sloveniji, v katerem tekač Bogomir Dolenc teče 42 dni zapored dolžino 42 km. Ta izjemni projekt, s katerim tekač Bogomir Dolenc zbira denarna sredstva za ustanovo Mali vitez in za male bolne junake, poteka med 25. avgustom in 5. oktobrom.

Športno-dobrodelni projekt 42 maratonov v 42 dneh so podprle vse večje športne organizacije v Sloveniji: Športna unija Slovenije, Atletska zveza Slovenije, Olimpijski komite Slovenije, projekt je podprlo 56 slovenskih občin in njihovih športnih organizacij in zavodov. Ambasadorica projekta je varuhinja človekovih pravic Vlasta Nussdorfer, častni pokrovitelj pa je predsednik države Borut Pahor.

Med podpornike projekta je pristopila tudi Občina Hoče-Slivnica, kjer bo potekal dnevni tekaški dogodek pri Večnamenski športni dvorani Hoče, v petek 21. septembra 2018. Start tekaškega dogodka bo ob 16. uri, teklo se bo vse do 20. ure, ko bo Bogomir zaključil svoj 28. zaporedni tek dolžine 42 km.

Občina Hoče-Slivnica bo v sodelovanju z Športno zvezo Občine Hoče-Slivnica pripravila program v okviru tekaškega dogodka.

Vabimo vse bralce in občanke ter občane Občine Hoče-Slivnica, da podprejo ta trud tekača in ga pridejo spodbujati na prizorišče teka – tekač bo vesel tudi podpore z navijanjem, udeležbe pri teku in druženja z njim in malimi vitezi med prireditvijo.

Nova cesta v industrijsko cono

Zraven dveh projektov kanalizacije v Hočah in Slivnici načrtovana še izgradnja ceste, ki bo razbremenila hoško križišče

Občina Hoče-Slivnica je bila uspešna pri umestitvi treh projektov v okviru drugega povabila za razvoj regij. Dva projekta sta potrjena iz prednostne naložbe 6.1 – področje zmanjšanja emisij v vode zaradi gradnje infrastrukture za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih voda – na strani Ministrstva za kolje in prostor.

Prvi se nanaša na izgradnjo kanalizacijskega omrežja v delu Spodnjih Hoč, in sicer v višini slabih 691 tisoč evrov. Celotna investicija je ocenjena na 1,83 milijona evrov brez DDV. Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja je že v fazi izdelave, zajema pa Gozdno ulico, Irgoličevo ulico, Strmo ulico, Mlinsko ulico, Pot k jelšam, del Stare ceste, Vrtno ulico, Novo naselje, Senčno po, Prečno ulico in Zeleno ulico. Glede na projektantski izračun se bo nato izvedel nabor ulic, ki bodo šle v izvedbo.

Drugi projekt se nanaša na izgradnjo kanalizacijskega omrežja v delu naselja Slivnica in Radizel. Investicija je ocenjena na 2,43 milijona evrov brez DDV, sofinancirana pa v višini 918.920,38 EUR. Gradnja je predvidena po Kolmanovi cesti, Novi ulici, Jezdarski ulici, Vezni ulici, Prečni ulici, Obrtniški ulici in Ob gozdu. Tretji projekt se nanaša na izgradnjo južne cestne povezave v industrijsko cono I 11, in sicer iz prednostne naložbe 3.1 – poslovna infrastruktura na strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo. Projekt je ocenjen v višini dveh milijonov evrov. V okviru je predvidena izgradnja dela nove ceste v dolžini cca 480 m ter preplastitev že obstoječe ceste znotraj industrijske cone (Miklavška cesta). Projekt se bo sofinanciral v višini 615.505,39 EUR.

Z izgradnjo omenjene ceste se bo zmanjšal promet v zelo obremenjenem hoškem križišču, saj bodo tisti, ki bodo vstopali v

industrijsko cono, to storili že iz južne strani.

Aktivnosti na investiciji so se že pričele, in sicer smo z lastniki zemljišč že sklicali uvodni sestanek, na katerem smo jih obvestili o naši nameri ter prosili za soglasje za odmero. Večina lastnikov je z odmero soglašala, zato se je na terenu že izvedla meritev in pripravil elaborat odmere. Srčno upamo, da bomo tudi s preostalimi lastniki prišli do dogovora za odmero in odkup.

Višina sofinanciranih sredstev se lahko spremeni glede na samo vlogo in odobritev sredstev na strani posameznega ministrstva. Skrajni rok za oddajo vlog je do začetka maja 2020. leta, investicije pa morajo biti zaključene do konca septembra leta 2022.

← Maja Krajnc

Invazivke na poti

Predavanje in razstava o invazivnih tujerodnih vrstah v gozdovih

Veste, kaj so tujerodne vrste? Bi katero prepoznali med sprehodom po gozdu?

V Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru bo od 2. avgusta do 12. septembra 2018 na ogled razstava o invazivnih tujerodnih vrstah v gozdovih, na kateri boste spoznali, kaj so tujerodne vrste, kako pridejo k nam, na kakšen način se širijo in kako preprečiti njihov negativni vpliv na naravo, gospodarstvo in zdravje ljudi.

Poleg razstave smo pripravili tudi predavanje, in sicer v četrtek, 2. avgusta 2018. Predavala je dr. Andreja Kavčič z Gozdarskega inštituta Slovenije, ogledali smo si tudi kratek film o tujerodnih vrstah pri nas.

Predavanje in razstavo pripravljajo Gozdarski inštitut Slovenije, Zavod RS za varstvo narave, Zavod za gozdove Slovenije in Zavod Symbiosis v okviru projekta LIFE ARTEMIS (Osveščanje, usposabljanje in ukrepanje za invazivne tujerodne vrste v gozdu). Z namenom prepoznavanja invazivnih tujerodnih rastlinskih vrst bomo v sodelovanju z Zavodom za gozdove RS organizirali še eno delavnico, na kateri boste lahko spoznali pelinolistno ambrozijo in druge rastline. Delavnico, ki jo bo vodila dr. Mateja Cojzer, bomo izvedli v **četrtek, 6. septembra 2018 ob**

17.00 uri. Zbirno mesto je na parkirišču pred Občino Hoče - Slivnica, od koder se bomo odpravili na teren in v približno eni uri spoznali invazivne rastlinske vrste v našem kraju. Udeležba na delavnici je brezplačna.

Več informacij na: www.tujerodne-vrste.info.

Občinska 'dnevna soba'

Odprli Večgeneracijski center VeGeC Rogoza

Prvi večgeneracijski center v Občini Hoče-Slivnica smo slovesno odprli v petek, 24. 08. 2018, ob 17.30 uri. Večina sredstev za vzpostavitev VeGeC je bila pridobljena iz prispevkov posameznikov, podjetij ter Evropskega sklada za regionalni razvoj. Prostor bo omogočal druženje, učenje vsem generacijam občanov in občanov Občine Hoče-Slivnica. Vrednost celotne investicije je bila 50.000 EUR, od tega je bila večina sredstev pridobljena iz evropskih virov.

Medgeneracijsko povezovanje in druženje je temelj dobrega sodelovanja med posameznimi generacijami. Omogoča prenos znanj, kakovostno preživljanje prostega časa in predvsem daje priložnost, da se občanke in občani med seboj spoznavamo in iščemo skupne točke sodelovanja. Skupaj z vami smo uspeli urediti prvi prostor za večgeneracijsko druženje v naši občini, ki bo omogočal, da bo večgeneracijsko druženje zaživelo v praksi. Uradna otvoritev prostora VeGeC je odskočna deska za aktivnosti in programe, ki se bodo v prihodnosti odvijali v VeGeCu na Rogozi.

»Druženje in povezovanje je tista vrednota, ki v današnjem času pomeni veliko in je prav, da si zanjo vzamemo čas.

Večgeneracijsko povezovanje pa poleg dobre volje ob druženju prinese tudi nova znanja, izkušnje in spoznanja. Vesel sem, da lahko v petek odpremo vrata prvega večgeneracijskega centra. Dobili bomo uradno dnevno sobo Občine Hoče-Slivnica«, je ob otvoritvi povedal župan dr. Marko Soršak.

➡ Vanja Jus

Obogatitev turistične ponudbe

Turistično društvo Hoče sodeluje kot partner z Univerzo v Mariboru v projektu ŠIPK (Študentski inovativni projekti za družbeno korist 2016–2020)

Univerza v Mariboru je prijavila na Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije projekt »Oblikovanje turističnih produktov za Botanični vrt Univerze v Mariboru«. Projekt se v celoti financira iz javnih sredstev (delno ga financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada). V projektu sodeluje 10 študentk in študentov vseh stopenj študija (doktorski, magistrski, univerzitetni in visokošolski), dodatne tri študentke pa sodelujejo v projektu neformalno. Prihajajo iz petih različnih fakultet Univerze v Mariboru: največ z Ekonomsko-poslovne fakultete (EPF), po ena študentka s Fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko in Filozofske fakultete, en študent s Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede ter ena študentka biologije iz Univerze v Ljubljani. Projekt vodi prof. dr. Sonja Sibila Lebe, strokovni sodelavec iz TD Hoče pa je g. Uroš Blažič.

Poslanstvo Botaničnega vrta Univerze v Mariboru obsega štiri osnovna področja: ozaveščati javnost o varstvu narave, gojiti semensko gensko banko za številne ogrožene rastlinske vrste, vzdrževati eksperimentalno polje na prostem in raziskovalni laboratorij, kjer izvajajo raziskave s področja genetike, žlahtnjenja in fiziologije rastlin, ter poglobljati in širiti botanično znanje.

Gre torej za zaokrožen sistem delovanja in za natančno določene obveznosti, v katerih ni navedenega nič o sistematičnem privabljanju obiskovalcev. Slednji občutimo Botanični vrt kot prostor za sprostitev, za oddih, za »polnjenje baterij«, kamor prihajamo v prostem času. Prav to je glavni

izziv za ta projekt: izdelati predloge, kako povezati sedanjo ponudbo Botaničnega vrta s turistično ponudbo v Občini Hoče-Slivnica.

Projektni načrt predvideva pet sklopov raziskav in izdelavo petih prototipov produktov, in sicer: 1) za področje kulturnega turizma, 2) za področje rekreativnega in športnega turizma, 3) za področje gastronomije, 4) za področje dobro počutnega turizma ter 5) za področje dogodkov.

➡ dr. Sonja Sibila Lebe, Uroš Blažič

Pitna voda za vse

Občina Hoče-Slivnica izvaja vrsto ukrepov za saniranje vodovodnih sistemov

V Občini Hoče-Slivnica imamo tri upravljalce vodovodnih sistemov. Del prebivalcev prejema vodo s strani Mariborskega vodovoda, del s strani Društva Reka-Pohorje, del pa s strani Občine Hoče-Slivnica, ki ima v upravljanju kar 11 vodovodnih sistemov.

Kljub temu da je v letošnjem letu Občina Hoče-Slivnica izvedla vrsto preventivnih ukrepov v želji, da ne pride do pomanjkanja vode na sistemih, ki jih upravlja občina (poziv občanov, da si napolnijo bazene s pomočjo gasilskih cistern za isto ceno, kot je polnjenje vode iz pipe, poziv k racionalni porabi vode) je še vedno prihajalo do pomanjkanja vode na določenih področjih občine. Veliko problemov povzroča vodovodni sistem Slivnica, ki je bil zgrajen v šestdesetih letih prejšnjega stoletja in predan v upravljanje občini leta 1999. Ob prisilnem prenosu na občino zaradi zakona, ki ureja to področje, je imel sistem ogromno pomanjkljivosti, ki še do danes niso rešene. Da se zavedamo resnosti problema, dokazuje tudi dejstvo, da je občinska uprava na čelu z županom dr. Markom Soršakom v zadnjem mandatu sistematično pristopila k reševanju problematike. Z željo po zagotavljanju varne in stabilne oskrbe s pitno vodo čim večjemu številu prebivalcev je Občinski svet dne 18. 10. 2017 na 21. redni seji sprejel Strategijo oskrbe s pitno vodo v Občini Hoče-Slivnica, preko katere uprava problematiko rešuje preudarno in sistematično. Da je namera o izboljšanju vodovodnih sistemov resna, dokazujejo tudi vložena sredstva za reševanje tega problema. V zadnjem štiriletnem obdobju se je namreč v vodovodne sisteme vložilo več sredstev kot kadarkoli prej od nastanka občine dalje.

V letu 2017 je bila izvedena obnova vodnega zajetja in obnova premazov v vodohranu na Ledini. Vodohran Polana 1 je bil meseca decembra 2017 moderniziran z vgradnjo dozirne naprave za dezinfekcijsko sredstvo. Do konca leta 2018 je v planu elektrifikacija in montaža dezinfekcijskih naprav v vodohranu Mikuž, vodohranu Polana 3 in vodohranu Rec. Prepričani smo, da bi v Radizelu že bil izveden črpalni vodovod Lilek-Mikuž, ki bi odpravil številne pomanjkljivosti, če se ne bi zapletlo pri sosedskih odnosih. Zadeva, ki bi lahko bila rešena v nekaj mesecih, se je tako do izčrpanja vseh pravnih možnosti zavlekla na nekaj let. Da z reševanjem problematike mislimo resno, smo v želji zagotavljanja pitne vode vsem ljudem izvedli prvi primer v občini, ko smo se poslužili razlastitve oziroma pridobitve nujne služnosti za javno korist. Žal ljudje prevečkrat uživajo v tem, da škodijo drugim, namesto da bi uživali v tem, da bi s svojimi dejanji koristili skupnosti. Poudariti moramo, da so vsi viri pitne vode, s katerimi upravlja Občina Hoče-Slivnica, površinski in kot taki dovzetni za vse vremenske spremembe, kar se odraža na kvaliteti pitne vode in količini zajete vode. Težave s trenutnim pomanjkanjem pitne vode rešujemo z dovažanjem pitne vode s pomočjo gasilcev, dolgoročno pa bo problem pomanjkanja pitne vode na območju Radizela, kjer je stanje trenutno najbolj akutno, rešila povezava vodohrana Lilek z vodohranom Mikuž. Ne moremo mimo dejstva, da je letošnje pomanjkanje vode v Radizelu »čudno«. Lani, ko je večina občanov bazene polnila iz omrežja in je bila večja suša kot letos, so gasilci skupno pripeljali slabih 1.000 m³ vode. Letos pa so do sredine avgu-

sta 2018 (poleg 400 m³ vode za bazene) napolnili v vodohran še cca. 1.500 m³ vode.

Je mogoče, da kdo namerno spušča vodo, da bi prikazal neučinkovitost reševanja problematike zagotavljanja pitne vode? Je možno, da je kdo tako škodoželjen, da bi ljudem onemogočil dostop do pitne vode? Poglejmo primer: Vodohran Mikuš sodelavci zaradi problema z zagotavljanjem zadostne količine pitne vode praviloma kontrolirajo dvakrat dnevno. Skozi celoten teden je bil vodohran poln vode. Tudi v soboto 18. 08. 2018 zvečer, v nedeljo, 19. 09. 2018 dopoldne pa je bil vodohran kapacitete 90 m³ prazen. Je to naključje ali gre zaradi bližajočih se lokalnih volitev za sabotažo? Upamo, da ne gre za sabotažo, vendar ne izključujemo te možnosti, saj je v preteklosti že bil primer, ko je dokazano šlo za sabotažo na vodovodnem sistemu, ki jo je izvedel »poznavelec« na način, da je onemogočil enega od dovodov vode v enega od vodohranov. V želji, da pridemo zadevi do dna, prosimo vse, ki imate kakršnokoli informacijo ali sum na namerno izpuščanje vode mimo števca, da o tem informirate direktno direktorja občinske uprave na 02 616 53 25. Uprava namreč trenutno opravlja analize ter zbira obvestila, na terenu išče dokaze in bo v primeru suma storitve kaznivih dejanj predala zadeve organom pregona. Upamo, da v naši občini ne obstajajo osebe, ki jim ni mar za probleme ljudi in bi s svojimi nespametnimi dejanji ustvarjali težave.

Iskreno verjamemo, da je možno zagotoviti zadostne količine pitne vode za vse prebivalce. Zavedati pa se je potrebno, da je nerealno pričakovati, da vodovodne sisteme, ki so propadali petdeset let in več, obnovimo v letu, dveh. S sprejemom strategije oskrbe s pitno vodo v Občini Hoče-Slivnica v letu 2017 smo se odločno podali na dolgotrajno pot, preko katere bo uprava težave reševala preudarno in sistematično ter bistveno učinkovitejše, kot če bi problem reševali stihijsko. Pri tem še enkrat pozivamo vse, da se poslužijo brezplačnega obveščanja preko SMS obvestil (vlogo za obveščanje lahko oddate v Režijskem obratu Občine Hoče-Slivnica) ali preko spletne strani www.hoce-slivnica.si, saj boste tako lahko pravočasno obveščeni o delih na vodovodnem omrežju ali morebitnih drugih nenadnih dogodkih. **Za sporočanje napak na vodovodnih omrežjih, kjer je upravljalec Občina Hoče-Slivnica, lahko pokličete Ivana Korena na 031 313 500 in Darka Šilaka na 051 357 075.**

➡ Vanja Jus

Večja varnost naših najmlajših

Dodatni prikazovalniki hitrosti v Občini Hoče-Slivnica

Poletje se počasi izteka in z njim šolske počitnice. Naše ceste, na katere prvič stopajo tudi prvošolčki, bodo s septembrom zopet polne otrok. Lanski september je bil najvarnejši zadnjih nekaj let ... Da bi bila pot otrok v šolo še bolj varna, bo od 27. avgusta do 9. septembra potekala nacionalna preventivna akcija »Začetek šolskega leta«, namenjena varni vključitvi otrok v promet; letos jo vodi in tudi koordinira Agencija za varnost prometa (AVP). V tem času bodo vozniki še dodatno pozivali k previdnosti in strpni vožnji, s pomočjo 24 novih prikazovalnikov hitrosti »Vi vozite«, ki so jih danes na podlagi javnega poziva podelili občinam, pa želijo še dodatno omejiti hitrosti v bližini vrtcev in šol.

Agencija za varnost prometa že vrsto let izvaja številne aktivnosti za zmanjšanje števila prometnih nesreč, ki so posledica prehitre vožnje, a hitrost kljub temu še vedno predstavlja problem v naseljih in na regionalnih cestah. Letos se je do konca julija na slovenskih cestah zgodilo 10.288 prometnih nesreč, od tega 64 % v naseljih in 33 % izven naselij, neprilagojena hitrost pa je bila vzrok za nastanek 1.853 prometnih nesreč.

V letu 2017 je bilo v prometnih nesrečah udeleženih 444 otrok, starih do 14 let, od tega je bilo 91 povzročiteljev prometnih nesreč, med katerimi so bili najpogostejše udeleženi kot pešci in kolesarji. Bile so tri smrtne žrtve, dva potnika in en kolesar, 26 je bilo hudo telesno poškodovanih, 373 pa lažje telesno poškodovanih. V starostni skupini med 14 in 18 let je bilo v prometnih nesrečah udeleženih 456 mladotnikov, med njimi 186 povzročiteljev prometne nesreče, najpogostejše so bili udeleženi kot kolesarji in vozniki mopedov. V tej starostni skupini so bile prav tako tri smrtne žrtve, in sicer dva potnika in en voznik mopeda, 47 je bilo hudo telesno poškodovanih, 312 pa lažje telesno poškodovanih. Letošnje leto je po številu prometnih nesreč in številu nesreč s smrtnim izidom boljše kot preteklo leto. Do konca junija je bilo v prometnih nesrečah udeleženih 228 otrok, starih do 14 let, od tega je bilo 47 povzročiteljev prometnih nesreč. Na slovenskih cestah letos ne beležimo nobene smrtne žrtve med otroki, 17 je bilo hudo telesno poškodovanih in 192 lažje poškodovanih. Med mladostniki je bilo v prometnih nesrečah udeleženih 182, med njimi je bilo 65 povzročiteljev nesreče. V tej starostni skupini se je smrtno ponesrečil en udeleženec kot potnik, 17 je bilo hudo poškodovanih, 128 pa lažje poškodovanih.

Otroci spadajo med ranljivejše udeležence v prometu, saj v promet vstopajo s svojimi razvojnimi značilnostmi, kot so telesne sposobnosti, kognitivne sposobnosti, emocije in motivi, ki lahko velikokrat pripeljejo do napak v njihovem ravnanju, in so zato bolj ogroženi. Ker so manjši, imajo ožje vidno polje kot odrasli, zato kasneje opazijo vozila z leve ali desne. Težje tudi določijo smer, iz katere prihaja zvok vozila, ter ne znajo dobro presoditi hitrosti vozil in razdalj. Prepričani so tudi, da jih voznik vidi, če oni vidijo vozilo, in mislijo, da se lahko ustavi tako hitro kot se sami. Njihovo ravnanje usmerjajo predvsem radovednost, čustva in dogajanje okoli

njih, manj pa razum, zato morajo biti vozniki nanje vselej pozorni in jim vedno prepustiti prednost na prehodih za pešce.

V naseljih in bližini šol je omejitev hitrosti ključnega pomena, zato je AVP, na podlagi javnega razpisa, v brezplačni desetmesečni najem občinam podelila 24 prikazovalnikov hitrosti »Vi vozite«. Z njimi želijo opozoriti voznike k strpnejši vožnji in tudi s tem prispevati k večji varnosti otrok na poti v šolo. Prikazovalniki hitrosti so se že v preteklosti pokazali kot učinkovito sredstvo za takojšnje zmanjšanje povprečnih hitrosti. Njihova uporaba je smiselna predvsem v naseljih, zlasti pa v okolici šol, vrtcev in igrišč, kjer je potrebno zagotoviti dosledno upoštevanje hitrosti.

Franc Setnikar, župan Občine Dobrova-Polhov Gradec, in dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, ki sta med letošnjimi prejemniki prikazovalnika hitrosti, sta povedala, da želijo na takšen način spodbuditi voznike, da v naseljih zmanjšajo hitrosti, še posebej v okolici šol, in verjamejo, da je to ena izmed pravih poti, da do prometnih nesreč ne bo prihajalo.

Letos bo šolski prag prestopilo 21.874 prvošolcev in prav vsak izmed njih bo ob začetku šolskega leta prejel knjižico Prvi koraki v svetu prometa z napotki staršem in skrbnikom glede varne udeležbe najmlajših v prometu. AVP svetuje, da starši skupaj z otrokom prehodijo šolsko pot še pred začetkom šolskega leta, nato pa otroka vsak dan spremljajo na poti do šole in nazaj ter ob tem utrjujejo znanje o varnem vedenju v prometu.

Policisti bodo v prvih dneh šole izvajali poostren nadzor hitrosti ter preverjali tehnično urejenost avtobusov in drugih vozil, s katerimi se otroci prevažajo v šolo, pozorni pa bodo tudi na opremljenost otrok z rumenimi ruticami in odsevnimi telesi v primeru teme ali ob zmanjšani vidljivosti. Preverjali bodo še opremljenost in tehnično brezhibnost uporabnikov koles in mopedov, s katerimi se vozijo otroci in mladoletniki, je povedal Matjaž Leskovar, predstavnik Sektorja prometne policije na Generalni policijski upravi. Za večjo varnost otrok in mladih skrbi tudi sedem nevladnih organizacij, sofinanciranih s strani AVP, ki izvajajo delavnice ozaveščanja otrok in staršev ne le v začetku, temveč med celim šolskim letom. Poseben poudarek ob začetku šolskega leta pa je na varovanju otrok na šolskih poteh, ki ga v okviru sofinanciranih projektov nevladnih organizacij izvajajo Zveza združenj šoferjev in avtomehanicov Slovenije (ZZŠAM), Zveza neodvisnih združenj logistov in mehatronikov Slovenije (ZNZLMS) in Združenje šoferjev in avtomehanicov Žiri (ZŠAM Žiri). Za varovanje otrok na izpostavljenih točkah ob 101 šolah bodo letos skrbeli kar 504 prostovoljci. Novost letošnjega leta pa je uvedba varovanja otrok v izvedbi ZZŠAM s trajanjem enega tedna po vsakih šolskih počitnicah med šolskim letom. AVP v letošnjem šolskem letu začne s projektom Cesta je razred zase, s katerim bo ozaveščala učence tretje triade o primernem vedenju v prometu. Projekt se je začel že ob zaključku preteklega šolskega leta, ko je vsak sedmošolec

prejel strip Poljub po nesreči, v novem letu pa sledi nadgradnja z aktivnostmi za učitelje in učence. Nadaljevalo se bo tudi izvajanje projekta Pasavček, v katerem je lani sodelovalo 823 skupin iz več kot 225 ustanov, od tega 504 vrtčevske skupine in 319 osnovnošolskih razredov, skupaj več kot 16.000 otrok.

Kot novost bo v letošnjem šolskem letu AVP zagotovila izvajanje strokovne presoje varnosti cest s pomočjo licenciranih presojevalcev cest na najbolj izpostavljenih mestih na šolskih poteh. V začetku letošnjega leta je začel delovati tudi portal šolskih poti, v okviru katerega AVP vse osnovne šole spodbuja k pripravi načrtov šolskih poti, kjer opredelijo šolski okoliš, vzgojne vsebine na področju ravnanja v prometu in načrtajo varne poti. Portal je namenjen učencem, učiteljem, staršem in drugi zainteresirani javnosti za boljše preglednost nad področjem urejanja šolskih poti v Sloveniji in na ravni občin. Trenutno vsebuje že 148 načrtov šolskih poti ter preko 100 digitaliziranih načrtov.

➡ Vanja Jus in AVP RS

Stara čistilna naprava za zgodovino

Z izgradnjo razbremenilnika ob stari čistilni napravi je le-ta odslužila svojemu namenu

V letošnjem letu smo zaključili izvedbo izgradnje razbremenilnika visokih voda ob stari čistilni napravi Lestro-Ledinek, ki je bila zastarela in ni več opravljala funkcije odvajanja odpadne vode v skladu z zakonodajo.

Z izvedbo se vsa odpadna voda sedaj prečisti na centralno čistilno napravo (CČN) v Dogošah.

V letu 2019 se bodo izvedla še določena dela, vezana na zunanjo ureditev objekta, saj se lahko zgodi, da lahko pride zaradi velikih globin do posedanja. Prav tako je v letu 2019 predvidena odstranitev stare naprave.

Z izgradnjo razbremenilnika se odpadne vode iz Kotnikove, Sršakove in dela Gozdne ulice tako čistijo na CČN Dogoš, zato se je v obeh navedenih ulicah spremenil način plačevanja stroškov, posredovanih s strani Nigrada. Za ostale ulice ostaja plačevanje položnic kot do sedaj, kljub temu da je Nigrad tudi za ostale ulice v mesecu juliju zaračunal čiščenje na CČN Maribor-Dogoše. Občani bodo za preveč plačne storitve prejeli dobropis.

➡ Maja Krajnc

Novih 550 metrov kanalizacije

Gradnja druge faze kanalizacijskega omrežja na Cesti v Skoke končana do oktobra

V letu 2018 se nadaljuje gradnja kanalizacijskega omrežja na preostanku Ceste v Skoke, in sicer v dveh vzporednih krakih. Eden se zaključi kot slepa ulica, drugi del pa predstavlja povezavo z Občino Miklavž na Dravskem polju. S tem se bo zaključila izgradnja manjkajočega dela kanalizacijskega omrežja naselja Rogoza.

Pogodbena vrednost investicije znaša 142.089,13 EUR brez DDV.

Investicija zajema 550 m novega kanalizacijskega voda ter ureditev odvodnjavanja cestišča z asfaltiranjem.

Z zaključkom investicije bo možna priključitev 20 objektov.

Dela bodo predvidoma zaključena do konca oktobra 2018.

➡ Maja Krajnc

Dobrodošla za domačine in »tujce«

Karta kolesarskih in pohodnih poti vzhodnega Pohorja

Turistično društvo gostincev Pohorja je izdalo turistično karto kolesarskih in pohodnih poti vzhodnega Pohorja. Karta vsebuje zemljevid kolesarskih in pohodnih poti na našem Pohorju. Obenem se na karti predstavljajo gostinski lokali s kontakti. Med turisti je bilo veliko povpraševanje po zemljevidu kolesarskih in pohodnih poti in karta je prav dobrodošla, predvsem za goste iz drugih krajev, ki se težko orientirajo na našem Pohorju. Karto je financiralo Turistično društvo gostincev Pohorja s pomočjo Občine Hoče-Slivnica ter Občine Ruše. Karta je na razpolago v kočah in hotelih na Pohorju, prav tako pa tudi v TIC-u Maribor, na Občini Hoče-Slivnica, občini Ruše, Agenciji MarTura na Spodnji postaji vzpenjače.

➡ Maksimiljan Klančnik

Za začetek privabili kar tri tisoč ljudi

Prvi festival borovnic na ploščadi pri zgornji postaji vzpenjače pravi uspeh

Turistično društvo gostincev Pohorja je 1. julija organiziralo 1. festival borovnic, ki je bil na ploščadi pri zgornji postaji vzpenjače. Ob bogatem kulturno-zabavnem programu je okoli 3000 obiskovalcev uživalo v kulinarni ponudbi, ki so jo nudili pohorski gostinci. Pri sami organizaciji nam je priskočila na pomoč Občina Hoče-Slivnica. Prav tako je našim željam prisluhnilo podjetje Marprom z logistiko in Mestna

občina Maribor, ki je omogočila gondolski prevoz z znižano ceno samo 2 evra za povratno vozovnico. Krstni festival borovnic je vsekakor uspel in potrudili se bomo, da bo Festival borovnic postal vsakoletna tradicionalna prireditev.

➡ Maksimiljan Klančnik

Domača obrt se ohranja iz roda v rod

Družini Rečnik in Štern ponesli svoje ime in ime rojstne Reke daleč v svet

Že od malih nog živim v kraju Reka, s ponosom lahko rečem, da živim s krajem Reka, s Pohorjem in spremljam tukajšnje življenje in tudi sodelujem pri njenem razvoju, odkar se spomnim. Če pogledam iz svojega kuhinjskega okna, vidim na levi strani staro ponosno »rečko šolo«, ki letos dobiva novo obliko (prizidek), na desni gmajno, kjer smo se včasih zbirali mladi in stari, zdaj bomo ta del gmajne spremenili v večgeneracijsko točko, kjer se bomo ponovno družili mali, mladi in starejši krajani, in prepričana sem, da nam bo uspelo obuditi življenje na rečki gmajni.

Rečnikova delavnica z domačimi dobrotami

Ko pogledam čez cesto in potok, se med rožicami in za bogato smreko skriva mehanična delavnica Rečnikovih. Leta 1990 je Egon odprl malo delavnico za popravilo vseh vrst vozil. Le-ta je kaj hitro postala premajhna, zato je zgradil večjo delavnico ter razširil dejavnost še na vulkanizirstvo. Rečnikovi so vzorno družinsko podjetje, ki s skupnimi močmi in dobro voljo nadaljujejo z delom. Obrt je prevzel sin Martin (brat dvojček Matija sicer hodi v službo, vendar zelo rad proprime za vsa druga dela pri hiši) in tako so po Egonovi upokojitvi ostala odprta vrata zdaj obnovljene mehanične delavnice.

Slavica, ki je prišla v Reko pred več kot 40 leti, skrbi za okolje, gospodinjska dela, prijazno poklepeta s strankami na dvorišču in ponudi kako svojo marmeladko, sok ali kaj vložnega iz svoje polne kleti. Je dolgoletna članica aktiva žena, kjer s svojimi kuharskimi idejami, dobrotami prenaša svoje recepte na mlajšo generacijo.

Egon je ves čas aktivni član (podpredsednik) Vodovodnega odbora za uporabnike vode na področju Reke. Vsa leta skupaj z drugimi člani skrbi za vzdrževanje vodovodnega sistema. V njihovi delavnici vsak drugi mesec vzame vzorec vode, tako da se preveri oporečnost le-te – in lahko se pohvalimo, da pijemo odlično pohorsko vodo.

Za hišo je včasih stal lep vinograd, zadnja leta pa hrib krasi krasen nasad raznega sadnega drevja. Iz sadežev delajo marmelado, sokove, kompote in razna peciva, skratka, vse porabijo za nekaj in nič ne gre v nič. Družina Rečnik je vzoren primer, kako lahko sam na svoji zemlji pridelajo (na ekološki način) vse za svojo samooskrbo, poleg sadja, gojijo še zelenjavo, na dvorišču imajo ribnik s potočnimi postrvmi, v hlevu piščance, kokoške za domača jajca, tu pa tam zredijo tudi kakega pujska za lastno uporabo. Egon pravi, da so že njegovi starši znali obrniti vsak 'dinar', tega se je naučil tudi on in s pomočjo žene vse to prenesel tudi na njuna sinova.

Družino povezuje ljubezen do dela, do kraja, spoštovanje do ljudi in radi pomagajo, ne bojijo se svoje prihodnosti, čeprav vedno ne cvetijo rožice, ampak vedo, da je treba delati in gledati s soncem na svetlo prihodnost.

Ko zadiši po kruhu in pecivu

Ob pogledu čez Frankov travnik vidim lepo roza hišo z velikim dimnikom, iz katerega se pozimi in poleti kadi prijazen bel dim. Tukaj stoji Šternova pekarna, slaščičarna Pika Nogavička. Kdo pa ne pozna Šternovih in Finguštovih dobrot? Pred leti je Šternova Anica začela s peko kruha. Najprej samo takole za domače, za prijatelje, potem je šlo vse na večje in večje ... Zazidali so veliko hišo, kjer je domača pekarna Štern in slaščičarna Pika Nogavička. Anica je ena izmed tistih mam, kateri je seveda skupaj z možem Tončkom uspelo prenesti ljubezen do dela v domači hiši na svoja otroka Lidijo in sina Sandija. Sandi skupaj z ženo vodi pekarno oziroma peko domačega

kruha in drugih pekovskih izdelkov po lastni recepturi oz. recepturi njihovih babic. V prodajalni lahko dobite dnevno svež kruh in ostale pekovske dobröte, prijazne prodajalke vsakega nagradijo z nasmehom, dobro besedo, ob odhodu pa »Pridite še kaj« – in verjeli ali ne, Šternov kruh se je prijel daleč naokoli, saj je res domač, kot bi ga spekli sami. »Seveda, če bi ga znali« – zato se vsak, tudi naključni potnik, rad vrne v Šternovo pekarno.

Lidija skupaj z možem že leta vodi slaščičarno Pika Nogavička, v kateri proizvajajo sladke proizvode, ročno izdelane iz domačih slovensko pridelanih surovin po receptih naših babic. Svoje ime, znamko so razvili predvsem v peki domačih slovenskih potic, katere zgodbe potujejo daleč preko slovenskih meja (tudi do Brazilije, Argentine, kjer živijo Slovenci, jih ob praznikih prijetno preseneti paket iz Slovenije z domačo Pikino potico). V trgovinici s slaščicami obiskovalca vedno pozdravi nasmejana, prijazna Lidija, če pa ne ona, pa katera izmed njihovih prodajalk. Izredno dobro znajo izbrati čudovite kombinacije drobnega peciva, tort za različna praznovanja. V daljnji in bližnji okolici skoraj ni slovesnosti brez ponujenih Pikinih dobrot. Dobro znajo poskrbeti za svojo prepoznavnost, reklamo, veliko pa dajo na dobro besedo iz »ust do ust«. Znajo ceniti kupca in potrudijo se, da se le-ti ponovno vračajo v njihovo prodajalno pod Pohorjem.

V našem kraju smo ponosni, da skoraj vsaka hiša nudi neki pečat, pomen in značilnost kraja, katerega dober glas seže tudi v deveto vas.

➡ Zdenka Trinko

Od traktoristov do holesterola

Krajevna skupnost Reka-Pohorje praznuje in vabi na:

2. september 2018 ob 11.30

AMD Pohorje (nedelja): srečanje traktoristov;

3. september 2018 (ponedeljek) ob 17. uri

srečanje na Mariborski koči
(položitev venca v spomin NOB);

5. september 2018 (sreda) od 17. do 19. ure

tekmovanje v streljanju z zračno puško;

6. september 2018 ob 17.00 uri (četrtek) ob 16. uri

srečanje starejših občanov KS Reka Pohorje v gostilni Kobalej Gajser;

8. september 2018 (sobota) od 7. do 10. ure

AMD Zg. Hoče KORK Reka-Pohorje:
merjene holesterola, sladkorja in pljučne kapacitete;

8. september 2018 (sobota)

srečanje in tekmovanje za ljubitelje Off Road v Polani,
Off Road Jeep klub Pohorje;

15. september 2018 (sobota)

pohod po poteh mlinov in žag (TD Pohorje)
zbirno mesto ob 9. uri pri Siničevem mlinu in
ob 9.30 uri pri gostilni Rečnik.
Na poti nas čakajo mala presenečenja.
Cilj turistična kmetija Gradišnik.

Za prehitre hitrostne ovire

Na območju Osnovne šole Dušana Flisa Hoče zaradi nespoštovanja predpisov namestili ovire

Kot bi pihnil – pa so minile – seveda mislim na počitnice! Zopet se pričinja vsakodnevna rutina prihajanj in odhajanj v šolo in domov. Ob začetku šolskega leta naj ne bo odveč nekaj 'zguljenih' priporočil tako za učence kot voznike.

Vsa leta govorimo in pišemo o prometni varnosti, kulturi udeležencev v prometu in podobnih rečeh. Kaj pa učinek? Razen pobud po takšnih in drugačnih ukrepih za umiritev prometa se v praksi stvari odvijajo bolj počasi. Saj ni res, pa je, še vedno se najdejo nevestni vozniki, ki kljub vsej prometni signalizaciji in prometni opremi ne upoštevajo omejitev hitrosti in dejstva, da je v okolici šole območje umirjenega prometa, čeprav so tja pripeljali svojega otroka, potem pa na roditeljskih sestankih predlagajo ukrepe za discipliniranje samega sebe.

Kaj smo pripravili ob pričetku novega šolskega leta? Tako kot že v preteklem letu smo tudi letos za prvošolce pripravili rutice, ki jih bodo morali uporabljati »vsaj« na poti v šolo in iz šole domov. Starši prvošolcev bodo prejeli

tudi brošure s koristnimi napotki ob pričetku šolskega leta. Ob šolskih poteh bodo dodatno nameščene opozorilne table. Zaradi očitnega nespoštovanja prometnih predpisov smo se odločili in namestili hitrostne ovire na območju Osnovne šole Dušana Flisa Hoče.

Z željo po povečanju prometne varnosti smo izvedli tudi dodatno označitev prehodov za pešce v bližini osnovnih šol ob regionalnih cestah. Obnovljena je talna prometna signalizacija pri vseh osnovnih šolah in v vrtcu na Rogozi. Zelo pomembna pridobitev na področju prometne varnosti je krožišče v bližini osnovne šole Franca Lešnika Vuka v Slivnici, ki bo znatno umirilo promet v bližini te osnovne šole.

Naj bo šolsko leto 2018/19 prometno varno in v znamenju medsebojnega spoštovanja in spoštovanja cestno prometnih predpisov.

➡ Stanko Rafolt

Vzpodbujamo igro otrok

Otroci se bodo družili na novih igralih pri podružnični šoli Reka-Pohorje in prenovljenem igrišču pri osnovi šoli Hoče

V mesecu avgustu 2018 je Občina Hoče-Slivnica postavila novo igralo – plezalo – na šolskem igrišču podružnične šole Reka. Celotna vrednost igrala je 2.903,53 evrov. Plezalo omogoča otrokom premagovanje strahu pred višino, izpopolnjevanje samozavesti in razgibavanja. Poleg tega igralo spodbuja domišljijo, kreativnost in sodelovanje. V septembru 2018 pa bomo uredili še preplastitev obstoječega košarkarskega igrišča s tartanski podlago (11.442,70 evrov) in tako bodo lahko otroci že v začetku leta igrali družabne igre z žogo na novi talni podlagi.

da v letošnjem letu najprej pristopimo k sanaciji košarkarskega igrišča. Zato smo obstoječo asfaltno podlago prekrili s tartanom, zamenjali stare koše in dodatno nabavili manjše mobilne koše. Manjkajo še klopi, ki pa bodo prav tako v kratkem postavljene. Skupna vrednost investicije znaša 33.835,14 evrov. Otroci bodo lahko na novi podlagi preizkusili taktično igro pod košem: odlična podlaga bo omogočala hitrejšo in dinamičnejšo igro.

➡ Irma Bračko

Zadovoljna s prvo mednarodno izkušnjo

Hočana Matjaž Lobnik in Matija Primec na univerzitetnem svetovnem prvenstvu v odbojki na mivki

Državna univerzitetna prvaka

Že junija je v Ljubljani potekalo Državno univerzitetno prvenstvo v odbojki na mivki. Tekmovanje je organizirala Slovenska univerzitetna športna zveza in tako omogočila najboljšim študentskim dvojicam, da se pomerijo med seboj. V moški konkurenci sta Matjaž Lobnik in Matija Primec premagala vso konkurenco, kljub temu da je imel Matija v zadnji tekmi hude težave zaradi mišičnih krčev. Hoška dvojica je tako osvojila naslov državnih univerzitetnih prvakov v odbojki na mivki in si tako zagotovila nastop na Svetovnem univerzitetnem prvenstvu v Münchenu. Po zadnji tekmi v Ljubljani je Matjaž za spletno stran univerzitetne športne zveze izjavil: »Na SUP odhajava sproščena in upava na čim boljši rezultat. Današnja zmaga nama s sotekmovalcem pomeni ogromno, ker sva vložila veliko truda in treningov v najino igro. To je samo potrditev tega, da dobro delava.«

Matjaž Lobnik je študent programa fizioterapija na Almi Mater Europaei. Letos je uspešno opravil vse izpite, v prihodnjem študijskem letu ga čaka le diploma. Preden je začel trenirati odbojko v Odbojškem klubu Hoče, se je preizkusil v različnih športih: od atletike, karateja, nogometa in tenisa. Izbral je odbojko, saj ima še posebej rad, da pri doseganju skupnega cilja ekipni duh odloči o končnem rezultatu. Ekipni duh je pomemben pri dvoranski odbojki, pri odbojki na mivki pa je skorajda ključnega pomena.

Matija Primec je študent Medicinske fakultete Univerze v Mariboru. V prihodnjem študijskem letu bo vpisan v zaključni letnik študija, ki ga namerava opraviti v Avstriji. Izhaja iz odbojarske družine Primec, tako da mu je bila odbojka tako rekoč položena v zibelko. Odbojarske izkušnje je pričel nabirati v mariborskem odbojarskem klubu, s selitvijo v Hoče se je pridružil Odbojškemu klubu Hoče, zadnje leto pa je bil član framskega odbojarskega kluba. V odbojki na mivki

še posebej uživa, ker je že od mladih nog velik del poletnih počitnic preživel na mivki.

Hoška igralca odbojke na mivki sta skorajda soseda. Njuno prijateljstvo se je začelo že, ko sta obiskovala mlajše selekcije Odbojarskega kluba Hoče, zadnja tri leta pa sodelujeta tudi pri treningih odbojke na mivki, ki jih večinoma opravita na Hajdini pod mentorstvom nekdanjega državnega prvaka v odbojki na mivki Jureta Petra Bedrača; zelo sta mu hvaležna, da svoje znanje nesebično deli z njima. Povedala sta, da sta se v tej sezoni ogromno naučila in se že veselita prihodnje.

Prva mednarodna izkušnja z dvema zmagama

V Münchenu je od 9. do 13. julija 2018 potekalo Svetovno univerzitetno prvenstvo v odbojki na mivki 2018, na katerem je tekmovalo 128 tekmovalcev iz 29 držav. Hočana sta dosegla dve zmagi (proti ekipi Južne Afrike in Japonske) in štiri poraze (proti ekipam Avstrije, Cipra, Armenije in Švice). Zasedla sta 27. mesto od 32 moških ekip. Kljub temu sta bila s svojo prvo mednarodno izkušnjo v odbojki na mivki zadovoljna, saj sta v bavarski prestolnici ob bučni podpori slovenskih navijačev in navijačic prikazala odlično igro. Matija je po vrnitvi domov povedal, da je mednarodna odbojka na mivki na bistveno višjem nivoju kot v Sloveniji, saj so bile ekipe opremljene z lastnimi statistiki, trenerji, fizioterapevti in mnogimi mednarodnimi izkušnjami, tako da je še posebej ponosen na dve zmagi v tako težki konkurenci.

Hoška odbojkarja sta dobre rezultate dosegala tudi na ostalih turnirjih, ki so potekali v Sloveniji. Ker sta se ponovno začela posvečati študijskim obveznostim, sta se za letos od odbojke na mivki že poslovila, še prej pa sta si zastavila nove cilje za naslednjo sezono.

➡ Tinkara Primec

Hočani optimistično v novo sezono

Jedro moške ekipe Odbojcarskega kluba Hoče ostalo nespremenjeno, vrnil se je Srb Miomir Crnjanski, nova okrepitev pa je Američan Cody Williams

Odbojka ima v Hočah že desetletja svoje stalno prebivališče. Ko Hočani omenimo šport, najprej pomislimo na odbojko. Saj ni čudno, že orli in sokoli so med obema vojnoma igrali kar vneto na obeh hoških igriščih – ob kaplaniji in Sokolskem domu. Začetniki odbojcarske igre v prvih letih po drugi svetovni vojni so bili: Maks Janžič, Maks Bregant, Bogdan Rečnik, Jože Vauhnik, Milan Kovač, Fric Mirko in kapetan Branko Primec. Fantje so se skoraj dnevno zbirali in kmalu se je izoblikovala ekipa, ki je tekmovala z moštvi iz sosednjih vasi. Prvo ekipo so sestavljali: Bogdan Rečnik, Slavko Finžgar, Stanko Brunčko, Tedi Primec, Janko Kučer, Mirko Fric in Branko Primec, pozneje so se vključevali še Andrej Pfeifer, Alojz Novak, Marjan Simon, Maks Bregant, Vojko Primec in drugi. Vztrajni ekipi je z dotokom mlajše generacije uspel prodor v prvo slovensko, nato tudi v državno odbojcarsko ligo.

To so začetki zelo bogate zgodovine odbojke v Hočah, ki je dosegala vrhunske rezultate. Vse od takrat klub odlikuje sistematično delo z mladimi športniki, kar v zadnjih letih rezultira v vrhunskih rezultatih prve ekipe, ki v 1. državni odbojcarski ligi predstavlja prvovrsten hit in postaja vse bolj resen tekmelec vsem najboljšim ekipam v Sloveniji.

Eden pomembnejših premikov k novim uspehom je bila seveda izgradnje nove dvorane, VŠD Hoče, katero redno obiskuje široka baza gledalcev, navijačev, ki s tem podpirajo domače moštvo. Obiskanost tekem 1. državne odbojcarske lige v Hočah je najboljša v Sloveniji. Domači navijači se pomemben dejavnik pri nadaljevanju lepe športne tradicije, ker je več kot 70-letna tradicija igranja odbojke v kraju res zavirljiv dosežek. Ravno zaradi tega se tudi vse nasprotne ekipe rade vračajo v Hoče in tudi reprezentančne selekcije rade pridejo v Hoče, ker je tukaj veliko odbojcarskih navdušencev. Vsi delavci v klubu si želijo, da bi bila ta podpora še naprej takšna in da bi čim več prebivalcev naše občine znalo ceniti vrhunske dosežke naših fantov ter jih v čim večjem številu spodbujati na domačih tekmah. Pri tem je želja, da bi tudi domače, lokalno gospodarstvo to cenilo in spodbujalo lokalne športne klube, ki našo občino vseskozi predstavljajo kot zelo športno občino in skrbijo za stik z vrhunskim športom.

Pred vrati je že nova sezona – in da bodo svoje navijače razveseljevali tudi v bodoče, se odbojkarji Hoč že zavzeto pripravljajo na svojo tretjo sezono med slovenskimi prvotigaši. Po prvi sezoni, ki so jo končali na vrhunskem četrtem mestu v Sloveniji, so tudi v lanske sezoni opozorili nase in osvojili končno šesto mesto. S tem so dokazali, da ne bodo muha enodnevnica v vrhu slovenske odbojke, temveč bo treba resno računati, da se bodo Hočani tudi v prihodnje borili za vrh.

Jedro ekipe ostaja nespremenjeno, še vedno so to doma vzgojeni fantje: Domen Repa, Rok Špindler, Dominik Klinc, Timotej Franc, Matjaž Lobnik, Žan Berglez, Miha Šijanec, Miha Cafuta, katerim so se priključili še Urban Kolman,

Gašper Kavnik in Tilen Založnik. Športno pot je na žalost moral zaradi poškodb končati kapetan v lanske sezoni Miha Planinšič. Prav tako sta se od lanske ekipe poslovila Matevž Ledinek, ki se je posvetil nadaljevanju študija geodezije, in Jaša Kšela ...

V novo sezono bo ekipa stopila tudi z nekaterimi novimi obrazi. Že med prejšnjo sezono se je s klopi poslovil Aleš Andlovič, ki se je s tem še bolj osredotočil na delo športnega direktorja kluba. Zato je bila ena izmed nalog rešitev trenerskega štaba. Vodja strokovnega štaba v letošnji sezoni bo domači strokovnjak Matej Kavnik, ki se je v preteklosti že izkazal na klopi, kjer je dosegal odlične rezultate z domačim fanti, ki sedaj tudi tvorijo jedro prve članske ekipe. Po odhodu Jorija Manthe, ki je prestopil v ACH Ljubljana in bo letos tako zaigral v ligi prvakov, je bila ena prvotnih nalog najti zamenjavo zanj. Njegovo zamenjavo so Hočani našli v Američanu Codyju Williamsu, ki prihaja iz univerze v Arizoni. Cody je v lanske sezoni prikazal odlično igro v ameriškem univerzitetnem prvenstvu in prvič prihaja v Evropo. S pomočjo celotne ekipe in tudi vseh navijačev si v klubu želijo, da bo tudi v dresu s hoškim grbom prikazal igro, ki bo navduševala domače navijače.

Po letu dni odsotnosti pa bo majico s hoškim grbom ponovno oblekel Miomir Crnjanski. Srbski sprejemalec se je po enoletni avanturi pri OK Maribor ponovno odločil, da se vrne v Hoče in nadaljuje z odličnimi predstavami, ki jih je v hoškem dresu prikazal v predlanske sezoni. Priljubljeni »Crni« si je v letošnji sezoni zastavil visoke cilje, saj želi biti s soigralci vsaj tako uspešen kot leto poprej in tudi navijači že komaj čakajo, da ga ponovno vidijo na igrišču v hoškem dresu. Z odgovornostjo do vseh navijačev in podpornikov kluba, katerim se za to iskreno zahvaljujemo, in z visoko postavljenimi lastnimi cilji, bomo vso energijo usmerili v preseganje dosedanjih rezultatov. Ob odličnih rezultatih mlajših selekcij, kjer trenerji vzgajajo nove mlade igralce, se za odbojcarsko prihodnost v naši občini ne bojimo. S prvo člansko ekipo pa ciljamo na uvrstitev med prvih šest ekip v prvenstvu in si bomo poskušali ponovno priigrati mesto na finalnem Turnirju za pokal Slovenije. Prizadevali si bomo za igro, ki bo prinašala dobre rezultate, hkrati pa razvijala naše mlade igralce. Z željo po igrah v čim bolj timske duhu vas vabimo, da nas tudi v prihajajoči sezoni bučno podpirate na domačih tekmah.

➡ Matej Savec

OK Hoče v sezoni 2018/2019

Podajalci

Urban Drvarič, Aljoša Šikanič, Gašper Kavnik;

Sprejemalci

Matjaž Lobnik, Dominik Klinc, Miomir Crnjanski, Cody Williams, Tilen Založnik;

Korektorji

Rok Špindler, Miha Šijanec;

Blokerji

Timotej Franc, Žan Berglez, Miha Cafuta, Urban Kolman;

Libero

Domen Repa;

Trener

Matej Kavnik;

Pomočnika trenerja

Drago Cveček, Domen Repa;

Statistik

Sebastjan Jazbec;

Športni direktor

Aleš Andlovič;

Tehnični direktor

Matej Savec.

Metka Lobnik bronasta na evropskem prvenstvu

Zelo uspešna sezona judo kluba Apolon okronana z medaljo iz Sarajeva

Za judoisti Judo kluba Apolon Hoče je zelo uspešni prvi del sezone. Vse starostne kategorije skupaj so nastopile kar na 25 tekmovanjih. Dosegli smo 178 posameznih medalj in 3 ekipne pokale za 1. mesto. Hrvaška, Bosna, Srbija, Poljska, Italija, Češka so države, v katerih je sodeloval naš klub. V mesecu marcu smo uspešno organizirali prvi domači turnir – 1. Apolon open 2018. Nastopilo je 400 tekmovalcev iz Srbije, Hrvaške, Bosne, Črne Gore in Slovenije. Omeniti velja tudi, da je naš tekmovalac Rok Knaflič v vseh turnirjih, na katerih je nastopil, osvojil uvrstitev na stopničke.

Največji rezultat v zgodovini našega mladega kluba pa je dosegla tekmovalka Metka Lobnik. V konkurenci kadetinj – 70 kg – je osvojila bronasto medaljo na Evropskem prvenstvu v Sarajevu. Na poti do odlične uvrstitve je premagala tekmovalke iz Avstrije, Grčije, Poljske in Slovaške. Poraz je v drugem kolu doživela samo od tekmovalke iz Nemčije. Pred Evropskih prvenstvom je osvojila še dve bronasti medalji v Follonici (Italija) in Bialsko Biala (Poljska). Postala je tudi državna prvakinja v konkurenci kadetinj.

Januar: Nastopili smo na mednarodnem tekmovanju za Pokal Lendave. Na stopničke so se uvrstili Rok Knaflič – 1. mesto, Neža Mesiček – 3. mesto, Grega Rogl – 3. mesto, in Neža Gomaz – 3. mesto. Nastopili smo na pokalu Velenja, kjer so mlajše selekcije osvojile 1. mesto v skupnem seštevku. Metka Lobnik je zmagala na uradnem turnirju v Slovenski Bistrici. Za konec odličnega januarja sta z zlatom na državnem prvenstvu poskrbela Rok Knaflič (U-14), in Metka Lobnik (U-18). Bronasta z odličnimi borbami je bila Lara Novšak.

Februar: V začetku februarja smo nastopili na dveh turnirjih. V Zagrebu so tekmovali mlajši, v Lendavi starejši tekmovalci. Tudi na teh turnirjih smo osvojili odlične rezultate. V finale so se uvrstili Lara Novšak, Maj Kušter, Rok Knaflič, Rok Gomaz, Dejan Knežević in Lara Dogša. Lara Novšak in Maj Kušter sta osvojila zlato, ostali so se uvrstili tik pod najvišjo stopničko.

Marec: Nastopili smo na mednarodnem turnirju v Zrenjaninu (Srbija). Prva mesta so osvojili Alina Majcen, Maj Kušter in Lara Dogša. Srebro Rok Knaflič in Lana Novšak. Bronasto pa tokrat Tjan Grahovac, Neža Mesiček in Matija Mesiček. Udeležili smo se tudi mednarodnega uradnega tekmovanja v Murski Soboti. V finalu so nastopili Rok Knaflič, Nik Eljon Jarc in Lara Novšak. Zadovoljili so se z drugim mestom. Sodelovali smo tudi na turnirju v Muti, kjer je ekipa dosegla 2. mesto. Uspešno smo organizirali domači turnir Apolon Open 2018. Na turnirju je bil domačin Jani Černe izbran za najboljšega tekmovalca turnirja. Ekipno smo prepričljivo osvojili prvo mesto.

April: Neža Mesiček in Rok Knaflič sta osvojila 3. mesto na Pokalu Novega mesta. Na tekmovanju v Sveti Nedelji (Hrvaška) so se vsi tekmovalci uvrstili na zmagovalne stopničke. Zlato sta osvojila Rok Knaflič in Nik Eljon Jarc. Srebrni so bili Lara Novšak, Alina Majcen, Blaž Bandur in Korab Totaj. Bronasta pa Tjan Grahovac in Neža Mesiček. Nastopali smo še na turnirjih za Pokal Bežigrada in Pokal Ptuj. Jani Černe je osvojil 1. mesto na turnirju v Braslovčah.

Maj: V začetku maja smo tekmovali na turnirju v Kanjiži (Srbija). Tudi tukaj beležimo odlične rezultate. Najboljša sta tokrat bila Rok Knaflič in Lana Novšak. Srebro so osvojili Nik Eljon Jarc, Lara Dogša in Brin Kušter. Bronasta sta bila Lara Novšak in Jani Černe. Tudi iz državnega prvenstva za mlajše dečke in deklice smo se vrnili z odmevnimi rezultati. Maj Kušter in Marija Gomaz sta osvojila drugo mesto. Na tretje pa sta se uvrstili Lara Dogša in Lana Novšak. V maju smo ekipno zmagali še na mednarodnem turnirju v Braslovčah. Nastopili smo še na turnirju v Splitu, na katerem je Metka Lobnik osvojila 1. mesto. Do medalj so prišli še Blaž Bandur, Neža Mesiček, Korab Totaj in Maj Kušter.

Junij: Metka Lobnik je osvojila tretje mesto na evropskem prvenstvu v Sarajevu. Naši tekmovalci so uspešno položili višje pasove.

Julij in avgust: Mlajše selekcije so med počitnicami imele prosto. Tekmovalna ekipa pa je imela treninge na prostem. Fizično in kondicijsko so se pripravljali na začetek drugega dela sezone. Udeležili smo se tudi priprav v Izoli in na planini Ozren (BIH).

➡ Mario Rudl, Mitja Jenuš

V septembru vas vabimo k vpisu v naš klub. Prostore imamo v mali telovadnici OŠ Hoče in v Apolon Centru v Mariboru. Od 3. do 10. septembra bodo dnevi odprtih vrat za nove člane. Treningi bodo brezplačni. Za več informacij se lahko obrnete na trenerje v klubu.

Naporna in vesela jesen hoških balinarjev

Na hoškem balinišču sta bila čez poletje zaključena dva projekta LAS Lastovica

Pred članicami in člani Balinarskega kluba Hoče je naporna jesen. Pričenjajo se tekmovanja, in sicer moška ekipa nastopa v drugi državni ligi vzhod, prav tako pa v tekmovanju Območne balinarske zveze Maribor. Ženska balinarska ekipa nastopa v tekmovanju Območne balinarske zveze Maribor.

Ob občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica prireja Balinarski klub Hoče v sodelovanju z Občino Hoče-Slivnica in športno zvezo zaključek dveh projektov LAS Lastovica. V sklopu teh projektov se je izvedlo barvanje in menjava mrež na strehi balinišč, v teh dneh pa še pričakujemo asfaltiranje okrog balinišč in nabavo nujne športne opreme.

Kot zaključek teh dveh projektov bomo izvedli:

- v torek, 25. septembra 2018, dan odprtih vrat – med 12. uro in 14.30 otroci Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, med 15.30 in 18. uro balinanje za starejše občane Občine Hoče-Slivnica
- v soboto, 29. septembra 2018 – moški mednarodni balinarski turnir
- v nedeljo, 30. septembra 2018 – ženski balinarski turnir.

Vljudno vabljeni na ogled obeh turnirjev in pridružite se balinanju ob dnevu odprtih vrat v torek, 25. septembra 2018.

Seveda pa vabljeni tudi ob drugih dnevih, da se nam pridružite pri balinanju (torek in četrtek ob 17. uri) in kegljanju s kroglo na vrvici (ponedeljek ob 16. uri).

➡ Štefan Harič

Zaradi gostovanj brez ženske ekipe

Hoški kegljači še vedno delujejo marljivo in uspešno, a težav tudi tukaj ne zmanjka

Leta nam prav nič ne prizanašajo, pestijo nas razne starostne in zdravstvene tegobe in zares pogrešamo vključitev več mlajših hoških upokojencev in upokojenk v naše vrste.

Sicer pa smo kljub vsem težavam tudi letos zelo aktivni. V ligaškem tekmovanju v sezoni 2017/2018 je ženska ekipa zasedla četrto mesto v 2. ligi, moška ekipa pa četrto mesto v 1. ligi. V obeh ženskih ligah je skupaj tekmovalo 14 ekip, v obeh moških ligah pa 20 ekip. V naslednji ligaški tekmovalni sezoni 2018/2019 bo tekmovala le moška ekipa; ženska ekipa v ligi ne bo tekmovala predvsem zaradi objektivnih težav s prevozi na tekme v gosteh.

Kegljaška sekcija Društva upokojencev (DU) Hoče je v petek, 20. aprila, pripravila in izvedla 17. tradicionalni turnir v kegljanju s kroglo na vrvici ob prazniku Krajevne skupnosti Hoče. Tekmovanja se je udeležilo 19 moških in 16 ženskih petčlanskih ekip. Moška ekipa DU Hoče je osvojila drugo mesto, ženska ekipa pa tretje mesto.

Že 11. junija pa je kegljaška sekcija hoškega upokojenskega društva organizirala in izvedla tudi letošnje Pokrajinske športne igre (PŠI) v kegljanju s kroglo na vrvici za moške ekipe. Tega tekmovanja se je udeležilo 13 ekip. Ekipa DU Hoče je zmagala in se uvrstila na državne športne igre v kegljanju s kroglo na vrvici, ki bodo letos 20. septembra v Miklavžu pri Ormožu.

Prvo mesto na PŠI smo osvojili tudi posamezno.

Letos smo se z našimi ekipami udeležili že sedmih turnirjev drugih DU v naši regiji, tudi z dobrimi uvrstitvami. Poleg tekmovanj v ligi in na drugih turnirjih v regiji imamo v načrtu še organizacijo in izvedbo že 18. tradicionalnega turnirja »Hoška jesen«, ki naj bi bil v petek, 21. septembra, ob prazniku Občine Hoče-Slivnica.

➡ Franc Gostinčar

Dve prvenstvi, dvanajst kolajn

Mlada perspektivna plavalka iz Hoč Laura Angleitner Sagadin na svetovnih igrah mladih v Izraelu

Čeprav v Hočah (še) ni bazena, pa imamo mlado perspektivno plavalko. Laura Angleitner Sagadin, učenka 7. razreda, že od četrtega razreda v Plavalnem klubu Branik Maribor pridno trenira plavanje. V štirih letih si je priplavala skoraj 150 medalj doma in v tujini. Je srednjeprogašica, najljubše discipline so tiste med 100 in 400 metrov, najboljše rezultate pa dosega v prostem in mešanem slogu. V sezoni 2017/2018 je postala tudi petkratna državna prvakinja v kategoriji deklic (letnice 2005 in 2006): tri naslove državne prvakinja si je priplavala na zimskem državnem prvenstvu v kratkih (25-metrskih) bazenih v Mariboru, dva naslova državne prvakinja pa na državnem prvenstvu v olimpijskem (50-metrskem) bazenu konec julija na Ravnah. Na obeh državnih prvenstvih pa je skupno osvojila največje možno število posamičnih medalj – 12, po šest na vsakem.

Laura sicer obiskuje osnovno šolo v Mariboru. Trenira osemkrat tedensko, tudi zjutraj in ob sobotah. Plavanju je popolnoma predana in ni ji težko že pred šesto uro zjutraj skočiti v bazen. Predanost, doslednost in predvsem močna volja pa prinašajo tudi odlične rezultate. Laura je bila tako izbrana v ekipo mladih športnikov, ki so med 29. 7. in 4. 8. v štirih športnih panogah zastopali Maribor na svetovnih igrah mladih (International Children Games) v izraelskem Jeruzalemu, ter tudi tam s 7., 12. in 16. mestom dosegla odlične rezultate. Letošnje Svetovne igre mladih, na katerih so tekmovali predstavniki 69 mest iz 29 držav in vseh kontinentov, so bile že 52. po vrsti. Na njih lahko nastopajo otroci od 12. do 15. leta starosti. Za otroke je to posebno doživetje, saj je to njihov prvi stik z olimpijskim duhom, od otvoritvene do zaključne slovesnosti, mimohoda športnikov in zastav, prižigavanja olimpijskega ognja in predvsem športnega druženja s sovrstniki iz celega sveta.

➡ Tanja Angleitner Sagadin
➡ Mateja Logar in Anita Borec

Na mladih svet stoji

Srečelov bo namenjen obnovi košarkarskega igrišča

Kot naslov sam pove, v to verjamemo in delamo v Športnem društvu Rogoza in Nogometni šoli (NŠ) Roho. Že tretje leto deluje NŠ ROHO, kjer se otroci učijo ekipnega duha in vzdržljivosti. Otroci so zaklad, ki ga je potrebno nenehno negovati, da ne izgubi blišča. Veseli smo vseh otrok, staršev, trenerjev in ostalih, ki se trudijo, da zaklad ostane sijoč. Ves vloženi trud in delo vseh vpletenih je poplačano, ko vidimo nasmehe na obrazih otrok ob prihodu in odhodu s treningov in tekem. A moto ostaja enak: »Rezultati pridejo s trdim delom«.

Hkrati nismo zanemarili tudi drugih športov in aktivnosti. Zmeraj se iščejo nove in nove možnosti zaposlitve in ureditve športnih objektov. V lanskem letu je bilo renovirano odbojkar-sko igrišče na mivki.

Trudimo se, da bi usposobili tudi igrišče za košarko. V začetku avgusta so bile postavljene nove košarkarske table s koši. Infrastruktura na igrišču pa je zastarela in dotrajana ter potrebna temeljite obnove. Za pomoč pa se obračamo tudi na vas, spoštovani občani in krajani Rogoze. Vabimo vas, da se konec

meseca avgusta udeležite Rogoške noči, kjer bo potekal srečelov. Zbrani denar bo namenjen obnovi košarkarskega igrišča.

➡ Rajko Jaklin

Zakaj že silimo tja v višine ...

Takšnega vprašanja si pri Skalci ne postavljamo, ker so planine del našega življenja, ki ga uživamo ob radostih in naporih

V življenju zelo pogosto ne gre po naših načrtih, tudi planincem marsikatero pot preprečita vreme in bolezen: julija sta splavala po vodi večdnevna izleta na Hafner v Avstriji in v naše Karavanke. Zato pa smo bili tem bolj sončno obdarjeni na Dobraču in v Karnijskih Alpah.

Če se vozite po avstrijski Koroški, Dobrača ne morete zgrešiti. To je ogromen osamelec Ziljskih Alp med rekama Dravo in Ziljo nad mestom Beljak. Že po imenih slišimo, da je bila to tudi nekoč slovenska gora (Dobrač izhaja iz besede dob, vrste hrasta), na njej je tekla meja med slovenskim in nemškim življenjem na Koroškem: o tem pričata obe kapelici na dveh vrhovih (2166 m), bolj vidna nemška in malo bolj skrita slovenska (obe iz 17. stol.). Nekoč je sem gor vodila dolga, dolga in po višinskih metrih tudi najvišja romarska pot v Evropi.

Danes je gora lahko dostopna, saj nas zelo visoko (na 1730 m) pripelje lepa gorska cesta, do vrha je lahka planinska tura. Naš Stanko Jakomini pa je za tiste, ki smo želeli, izbral precej daljšo, vendar veliko bolj zanimivo in razgledno lovsko pot po prepadnem robu južnega ostenja, tik nad nekdanjim potresnim podorom. Leta 1348 je silovit potres porušil velik del gore, ki je pokopala pod seboj številne vasi in zajezila reko Ziljo. Ta ogromna rana je na gori še danes vidna. Že od daleč pa Dobrač lahko prepoznamo po zelo visokem televizijskem stolpu (165 m); še pred leti je bilo to smučarsko središče – nekoč smo se na vrh lahko vozili s sedežnico – danes je to zaščiteno naravno območje in gora je za ljubitelje narave veliko prijaznejša. In takšno smo tudi doživeli v lepem sončnem dnevu konec junija, z vsem razgledi na bližnje in oddaljene Alpe in Dolomite. Cvetje je ta dan kar razvajalo naše oči ... Podarjen

nam je bil še en biser v našo zakladnico planinskih spominov. V avgustu nas je pot popeljala v sodobno smučarsko središče do skrajnega konca Ziljske doline, že na Tirolsko, na mejni prehod Mokrine (danes je to seveda Nassfeld), v Karnijske Alpe. Obetal se nam je vroč dan, da osvojimo dva od številnih vrhov nad mejnim prehodom med Avstrijo in Italijo: razdelili smo se na tiste drznejše, ki ljubijo ferate in plezanje – in na tiste, ki prisegamo na trdnjše poti pot nogami. Prva skupina je opravila daljšo in zahtevnejšo pot na Monte Cavallo (2240 m), naša pa je v šesturni hoji doživljala kar zahtevno pot na Monte Malvueric Alto (1899 m). Ponovno smo doživljali goro težkih spominov na prvo vojno, hodili smo po drzni mulatjeri nad globokimi prepadi, tudi skozi predore v živi skali. Goro smo najprej objeli v njenem južnem ostenju, zato nas je sonce kar močno grelo, še bolj pa pri vzponu na vrh. Ampak vse gre, če uživaš v razgledih, ob pogledu na cvetje in v družbi prijetnih ljudi. Vodnica Metka Hojs je imela tokrat posebnega pomočnika: Tone Obreht je te planine že prehodil s svojo Darinko, zato sta bila ta dan oba pomočnika vodnikov – Tone pri nas, žena Darinka pa pri plezalcih skupaj s Stankom Jakominijem. In kako nam je šele prijalo hladno pivo v koči ob mejnem jezercu ... Tudi ta dan nam je nudil enkratne razglede po Karnijskih Alpah, od daleč pa so se risali naši vrhovi. Tako smo opravili že tretji izlet na Mokrine, naslednje leto pa še kam drugam ... Če nam bodo dopuščale moči in bo naš korak še varen: zato smo tisti, ki že štejemo malo več let, tako hvaležni za vsako pot, ki jo lahko še prehodimo.

➡ Majda Strašek Januš ➡ Stanko Jakomini, Metka Hojs

Domiselna poletna kombinacija

Poletno turo na Sekstenske in Lienške Dolomite so popestrili ogledi po avstrijski Koroški

Ne morem mimo tega, da vam ne bi napisala še kaj o naši julijski tridnevni poti po avstrijski Koroški vse tja do Dolomitov na Tirolskem: tja nas je popeljala dr. Slavica Tovšak s svojimi Aljaževci, v skupini pa nas je bilo kar nekaj domačinov.

Takšen štiridnevni izlet, ki je kombinacija turistične in planinskih poti, je za vodnika kar zahteven zalogaj, tokrat je bilo to še težje, ker je tretji vodnik moral ostati doma. Tako je Slavica z vodjo turistične agencije in planinskim vodnikom Dejanom pot opravila kar sama. In bilo je res lepo in bogato – in še vreme nam je bilo naklonjeno ...

Tisti turistični, zgodovinski del poti, nas je popeljal po znanih krajih nekdanje Slovenske Koroške, ki jim radi rečemo tudi zibelka slovenstva: prvi dan na Gosposvetsko polje s cerkvijo Gospe svete, k vojvodskemu prestolu in na enega najlepših koroških gradov – Visoke Ostrovice, zadnji dan pa na otoček na Vrbskem jezeru (ki že dolgo ni več otoček!) v dve stari slovenski romarski cerkvi, večjo sv. Primoža in Felicijana in manjšo Marijino, nato smo se (pravi planinci seveda peš!) povzpeli na novi razgledni stolp Pyramidenkogel nad jezerom; zgradili so ga leta 2013 in je najvišji leseni razgledni stolp na svetu (seveda s kovinsko konstrukcijo!). Stolp obiskovalca navduši s svojo višino (100 m) in izjemno arhitekturo, nanj pa se splača povzpeti zaradi edinstvenega razgleda po Koroški, po planinah in modrini njenih jezer. Za zaključek smo obiskali še Celovec in se v hladni prhi sprehodili po njegovih znamenitostih.

Vsi udeleženci pa smo najbolj uživali v dveh planinskih turah po Dolomitih. Iz Lienza, kjer smo bivali, smo se drugi dan zapeljali po Toblaškem polju ob mladi Dravi (ki teče po izviru dolgo kot potoček) v Sekstenske Dolomite. Naša planinska

pot je vodila do Treh Cin, najpogostejše obiskanih vrhov v Dolomitih. Po zanimivi krožni turi smo jih obhodili, se naučili pogledov nanje, na jezera in jezerca, na cvetoče planinske trate. Če ti je naklonjen takšen dan po nočni nevihti, lahko v planinah uživaš v neskončnih razgledih!

Naslednji dan nas je čakal pohod po Lienških Dolomitih. Od planinskega jezera Tristachsee smo šli skozi gozdove in čez pašnike do kočice Lienzer Dolomitenhütte, ki kot prava atrakcija stoji na robu previsne skale. Vzbujaše so se želje, da bi pot še nadaljevali, a bi bilo za en dan preveč. Tako smo se morali zadovoljiti s pogledi na višje planine nad nami in si reči: »Hvala Bogu, da smo srečno opravili še eno pot!«

Dnevi na Tirolskem, v ljubkem mestu Lienz med rekama Dravo in Izelo (ki je eden najbolj vodnatih pritokov Drave), so nam nudili tudi utrip tega turističnega mesteca sredi planin. Kmalu smo se počutili kot doma, se sprehodili v hladni senci mogočnih drevoredov ob Izeli – in se naklepetali ob čakanju na njihovo postrežbo večerje, za katero so si res vzeli veliko časa ... Toda tudi takšne ure so del prijetnega druženja, saj smo bili turisti in planinci obenem! Hvala Slavici za tako domiselno in bogato ponudbo, ko po teh dneh lahko rečeš: »Bilo je vredno!«

➡ Majda Strašek Januš ➡ Pavli Jarc, Nenad Bartol

Od petja ruševca do jelenjega roga

Nastop Pohorskih rogistov na mednarodnem srečanju rogistov in lovskih zborov v Kočevju

Lovska kultura sega vse v pradavnino, ko so se »pogovarjali« z različnimi signali. Prvi signali so bili udarjanje z rokami, nato z lesom ob les in kasneje z zvokom – trobila. Tako je nastal lovski rog.

Prvo slovensko srečanje rogistov se je odvijalo v Globokem leta 1973, sicer takrat le s štirimi lovskimi zbori. Danes je prerastlo v mednarodno srečanje, saj se ga udeležijo skupine tudi iz sosednjih držav.

Pohorski rogisti smo prvič sodelovali leta 1981 v Murski Soboti pod mentorstvom Zasavskih rogistov, ki so nas učili in dali note za lovske melodije. Kljub temu da se je takratna skupina udeležila prvega večjega nastopa hitro po nastanku, je bil nastop soliden. Vse od takrat pa se vsako leto intenzivno pripravljamo na nastop na srečanjih, ki se letno odvija v različnih krajih po Sloveniji in sosednjih državah. Tako smo nastopili v Murski Soboti, Globokem, na Bohinju in Bledu, v Novem mestu, Škalah, Kraljevcu na Sutli, Trstu, Žužemberku, Grižah, Medvodah, Šentjerneju, Metliki, Vipavi, Celju, Vojniku, Kočevju in še kje. Letošnje mednarodno srečanje, ki so ga poimenovali Praznik lovske kulture, je gostila Kočevska zveza. Skupni koncert je trajal dve uri in pol z bogatim programom, tudi z uprizoritvijo petja ruševca na rastišču, oponašanjem jelenjega roga in recitali lovske poezije, ki jo je interpretiral dramski igralec Roman Končar. Seveda pa ob tej priložnosti ni manjkala kiparska in slikarska razstava Kočevskih umetnikov. Ob koncu smo se predstavile tudi skupine s posamezno pesmijo ali melodijo. Prihodnje leto še ni znan gostitelj, srečanja pa se bomo prav gotovo udeležili, saj se tako srečamo stari znanci in izmenjamo nove melodije ter pesmi.

Bili smo pa aktivni tudi v naši Občini in smo v prvi julijski nedelji sodelovali na Festivalu borovnic na Bellevueju, ki so ga organizirali Združeni gostinci Pohorja. Festival je vreden pohvale, kajti ob odlični hrani in množičnem obisku še kar kliče po več takšnih prireditvah na Pohorju.

➡ Mojca Zupan Meglič

Brez rekvizitov, a z dobro voljo

Na koncu Vinogradniške ceste »pri rampi« v Radizelu vsako jutro ob 7.30 izvajajo vaje 1000 gibov

V okviru vseslovenskega projekta Šola zdravja smo tudi v Radizelu začeli vsako jutro izvajati vaje 1000 gibov. Ustanovitelj Šole zdravja je ruski zdravnik dr. Nikolay Grishin, ki je sestavil sklop vaj za boljšo gibljivost telesa, boljše zdravje in boljšo psihično stanje posameznika. Vaje izvajamo stoje in na prostem, v vsakem letnem času. Predhodna fizična pripravljenost ni potrebna, saj so vaje preproste, vendar učinkovite, primerne za vsako starost. Ne potrebujemo nobenih rekvizitov, samo dobro voljo. Vadba je brezplačna, če začutimo pripadnost, se vključimo v društvo Šola zdravja in plačamo letno članarino 20 evrov.

Cilj društva je vadbo pripeljati v vsak kraj oziroma vas. Vsako jutro po Sloveniji telovadi že preko 3500 ljudi in tudi v Radizelu smo se odločili, da se jim pridružimo. Želimo narediti nekaj za svoje zdravje, se družiti in na koncu koncev spoznavati svoje sokrajanke in sokrajane. Dobivamo se na koncu Vinogradniške ceste »pri rampi« vsako jutro od ponedeljka do petka ob 7.30. Pridružite se nam!

➡ Vlasta Žerak

Zasedli tretjino avtobusa

Kar 13 članov slivniške enote združenja slovenskih častnikov na izletu in spustu po reki Kolpi

Načrt dela in aktivnosti slivniške enote Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor za tekoče leto vsakokrat pripravimo, ocenimo in potrdimo na letnem zboru. Tega od leta 1998 dalje organiziramo v mesecu februarju v prostoru OŠ Franca Lešnika - Vuka v Slivnici.

Načrt pa je potrebno tudi udejanjiti. In to še vedno in uspešno izvajamo, kar nam potrjuje tudi krovna mariborska organizacija, na čelu s ponovno izvoljenim predsednikom Jožefom Škofom, upokojenim majorjem.

Pa pogledimo v drugo polovico maja, junij, julij in del avgusta. Po odmevni ponovni zmagi naših triatloncev v postavi Boris Demšič, Branko Milenkovič in Boštjan Gril, ekipa »3 B«, tako v ekipnem, kakor v posamičnem tekmovanju (met šolske bombe/cilj, streljanje s serijsko zračno puško in rusko kegljanje) so že teden kasneje, v soboto, 12. maja, v Pekrah sledile aktivnosti, posvečene zgodovinskim pekrskim dogodkom iz leta 1991. Iz slivniške enote se je 27. spominskega pohoda Pekre 2018, dneva odprtih vrat Vojašnice generala Maistra, 4. nogometnega turnirja ekip Ministrstva za obrambo RS, 72. brigade SV, Mestne občine Maribor in Zveze slovenskih častnikov ter osrednje proslave v Pekrah skupaj udeležilo 14 članov in članic. Na drugi redni seji, ki je bila 22. maja, se je sestalo predsedstvo enote in dokončno dogovorilo o organizaciji in izvedbi najpomembnejše lastne aktivnosti – 21. urjenja in druženja članstva in pristašev enote, ki smo jo v nedeljo, 27. maja, na področju motokrosa v Radizelu, uspešno izvedli, kar dokazuje 46 udeležencev.

V četrtek, 7. junija, se je štiričlanska šahovska ekipa enote Slivnica udeležila tradicionalnega šahovskega turnirja v šahovskem klubu Malečnik in v močni konkurenci osmih moštev zasedla 5. mesto. Na ribiškem tekmovanju v Pesniškem ribniku, v soboto, 9. junija, organizator je bilo Društvo vojnih invalidov Maribor, je barve krovne mariborske organizacije zastopal naš član Ivan Auda - Vanč. Streljanja z malokalibrsko puško na strelišču v Melju sta se 14. junija dopoldne udeležila dva člana. Odkritju pomnika v spomin na enote teritorialne obrambe (TO) in milice v obrambi letališča Maribor v letu 1991 ter na tajno skladišče orožja TO Maribor na tej lokaciji od septembra 1990, ki sta ga v četrtek, 21. junija, organizirali Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Maribor in Občina Hoče-Slivnica, se je udeležilo preko 20 članov enote. Poleg odličnih govornikov Toneta Korošca, predsednika mariborske veteranske organizacije, dr. Marka Soršaka, župana naše občine, in Venčeslava Ogrinca, podpredsednika slovenske krovne veteranske organizacije, je treba pohvaliti tudi obe vodji in učenke ter učence OŠ Franc Lešnik - Vuk za izjemen kulturni nastop. Himna iz otroških grl nas je takoj zljala v celoto.

Predstavnika enote sta se 23. junija udeležila slovesnosti ob 27-letnici neodvisnosti Slovenije in dnevu državnosti ter v počastitev zavzetja vojaškega skladišča v Zgornji Ložnici, na prostoru ob vhodu v vojaško skladišče. In že smo na tradicionalnem rekreacijskem pohodu Duplek 2018, dolgem kakšnih deset kilometrov. Podobno kot leto poprej se ga je udeležilo osem članov. Tudi na tekmovanju v streljanju z zračno puško in metom šolske bombe na cilj so se izkazali posamezniki slivniške enote. Slavica Pokrič se lahko pohvali z doseženim 3. mestom v streljanju z zračno puško. Zvonko Brodnjak in

Slavko Habjanič, oba veterana vojne za Slovenijo v obrambi mariborskega letališča, pa sta se v metu bombe na cilj zasedla 3. in 4. mesto. Tradicijo uspehov tudi na športno-rekreativnem področju nadaljujemo.

Kot predsednik enote sem konec junija poskrbel za dva prispevka. Prispevek 21. urjenje in družabno srečanje slivniške enote je bil objavljen v Utrinkih, obsežnejši prispevek 4. nogometni turnir v Vojašnici generala Maistra v počastitev pekrskih dogodkov pa na strani Zveze slovenskih častnikov (ZSČ) in v Štajerskem častniku, obenem tudi na spletni strani mariborske častniške organizacije.

Še kakšno besedo o ribičiji, mirni in strpni aktivnosti. V soboto, 4. avgusta je naš ribič Ivan Auda - Vanč na ribiškem tekmovanju v Ptujju zastopal barve mariborskih veteranov. Povedal je, da mu je šlo bolje kot v Pesniškem ribniku. Kar 13 udeležencev slivniške enote pa se je v soboto, 11. avgusta, udeležilo izleta in spusta po reki Kolpi. Približno tretjino sedežev avtobusa, ki ga za potrebe kandidatov 18 enot najame krovna mariborska organizacija, pač zasedemo mi. Tudi mlajši se nam pridružujejo, kar je vzpodbudno.

In še na kratko, napovedi odmevnejših dogajanj septembru in oktobru:

- pohod na Jugovo domačijo, start z Recovega travnika, v nedeljo, 23. septembra;
- udeležba na občinskem tekmovanju v streljanju s serijsko zračno puško, datum še ni določen;
- srečanje veteranskih in domoljubnih organizacij Maribora pri izobraževalnem centru Pekre, v soboto, 15. septembra, 13. oktobra – streljanje z avtomatsko puško in pištolo 7,62 mm – vojaško strelišče Velenik.

➡ Bruno Kremavc

Danes in jutri

Že predvidoma v septembru bo ponudbo v občini obogatil tečaj rezbarstva

Naslova nisem pričel z besedo včeraj, ker je pač ali torek ali sredo že za nami – in če smo naredili v tem dnevu kaj dobrega, se bomo tega dela spominjali še vrsto let. Ostal bo tudi spomin, če smo koga prizadeli ali kako drugače okvalificirali. Ta spomin bo pri nekaterih povzročiteljih grenak, še bolj grenak in v 'dobrem' spominu bo pa ta dan ostal pri tisti osebi, ki smo jo prizadeli. Se vam, dragi bralci, ne zdi čudno, da sem za članek o delovanju društva rezbarjev v uvodu izbral takšne misli ... Ne. Življenjske izkušnje, ki jih pridno zapisujem v svoj notes z imeni in priimki, so me vzpodbudile k temu. Dogajanja so vedno bolj aktualna, ne vem pa, če to prinaša vreme ali starost. Včasih vesele, včasih zelo žalostne zgodbe, ampak resnične.

'Jutri': pripravljamo mednarodno razstavo v Narodnem domu v Mariboru, ki bo od 2. do 11. oktobra pod imenom Detel in čopič. Sodelujejo razstavljalci iz Avstrije, Madžarske in Slovenije. Po prijavah sodeč bo neke 30 avtorjev. Vsak avtor bo predstavil sebe največ z dvema deloma. Res je, da se še nismo dogovorili z nastopajočimi na otvoritvi razstave. Smo pa določili otvoritveni dan, ki bo 2. oktobra ob 18. uri v Narodnem domu. Prav tako pa pričakujem, da bo tudi kdo v naši občini po branju tega članka našel pot do našega društva – v kolikor se ukvarja z risanjem **'Prav tako jutri':** člani društva nameravamo pričeti s tečajem rezbarstva za vse, ki vam je blizu to nagnjenje do ustvarjanja. Po pogovoru z županom Markom Soršakom o prostoru za izvedbo me je napotil na pogovore v osnovno šola Dušana Flisa Hoče. V kolikor nam to uspe, pričnemo v mesecu septembru s tečaji. Vse zainteresirane prosim, da se prijavijo, ker bomo le tako imeli skrb za izvedbo.

'Včeraj in jutri': Noč čarovnic – uspela, že kar tradicionalna prireditev, bo v tem letu nadaljevala zgodbo. Po pogovoru s kar nekaj člani društva in člani organizacijskega odbora bomo v tem letu prireditev dogradili v vseh smereh. Držali se bomo

našega osnovnega namena, da je prireditev namenjena predvsem otrokom, jim dali čas in dali čas tudi vsem prisotnim.

'Včeraj in danes': so se dogajale tudi lepe zadeve. Ena takšnih – že druga po vrsti – je organizacija kiparske kolonije na Rogli. Celotedensko delo v mesecu juliju, dobro počutje – in kar je najpomembnejše – dobre skulpture. Aleš Slapar, direktor Unitur, in Robert Kejžar, vodja hotelov in gostinstva, sta nas povabila na zaključni dan v vinsko klet Zreče, kjer smo ob vinu in prigrizku preživeli kar nekaj lepih, tudi delovnih ur, s ponovnim vabilom za naslednje leto. Organiziral sem snemalca, posnetek se že predvaja, na youtube, vendar sledi še kar nekaj že dogovorjenih popravkov. Kdor želi, si posnetek lahko ogleda na youtube, vpisati je treba le Jährliches Holzsnitzertreffen auf Rogla.

➡ Srečko Ornik

Prijetna osvežitev s peno

Hoški gasilci razveselili tako udeležence občinskega Poletnega tabora 2018 kot tudi bivačje v Domu Miloša Zidanška na Pohorju

Poleti se hitri tempo življenja malo umiri, saj vsi radi odidemo kam 'na lepše', vendar gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Hoče tudi tokrat nismo zgolj počivali.

Aktivni smo bili na področju predstavitve društva mladim, saj nas je obiskal Poletni tabor Občine Hoče-Slivnica. Razkazali smo jim vso opremo ter vozila, kasneje pa so po različnih točkah in sklopih spoznali delo gasilcev. Obiskali pa smo tudi mi njih ter poskrbeli za prijetno osvežitev.

Kot že vrsto let zapored smo obiskali Dom Miloša Zidanška, kjer vsako leto letujejo otroci in mladostniki Zveze prijateljev mladine Maribor, ter jim predstavili vozila, opremo, razložili naše poslanstvo, na koncu pa je sledila prijetna osvežitev s peno in vodo, katere so otroci najbolj veseli.

Po manjšem premoru zaradi organizacije 130. obletnice pa smo pričeli tudi z rednimi operativnimi vajami, na katerih se še bolj izpopolnjujemo ter vadimo za resne situacije, za katere si želimo, da bi jih bilo čim manj. Tudi to poletje pa skrbimo tudi za dovoz pitne vode, kjer je to potrebno.

➡ Iris Samastur

»Eno je potrebno!«

Slivniška župnija vsako leto pripravlja oratorij, to je duhovno počitniško srečanje za otroke

»Eno je potrebno, da ljubili bi, eno je potrebno, Baraga uči, eno je potrebno, da Jezusa spoznam, eno je potrebno, da se mu predam.« To je refren letošnje oratorijske himne, ki se je razlegala po Slivnici v tednu od 9. do 14. julija. Bilo nas je približno 100 mladih (30 animatorjev in 70 otrok), ki smo pod geslom »Eno je potrebno!« spoznavali slovenskega misijonarja med Indijanci Friderika Ireneja Baraga. Ga poznate? Tudi animatorji smo imeli na začetku priprav kar nekaj težav – veliko nas je prvič slišalo zanj, zato smo se morali zares dobro pripraviti, da smo lahko izvedli letošnji oratorij in otrokom približali človeka z velikim srcem, Slovenca, ki je imenovan kot Častitljivi Božji služabnik. Pa naj ga na kratko približam tudi vam. Friderik Irenej Baraga, med Indijanci poznan kot Črna suknja, se je rodil 29. junija 1797 v Mali vasi pri Dobrniču. Ko je odrasel, se je želel poročiti in imeti družino, vendar je Bog zanj imel drugačne načrte. Tako se je Friderik odpovedal svoji zaročenki in se posvetil duhovniškemu poklicu. Ker ga duhovniki tukaj doma zaradi njegove duhovne širine niso marali, je leta 1831 odšel v misijone v Ameriko – škofa je prosil, naj ga pošlje med Indijance, ki so jih brezvestni belci izkoriščali in uničevali. Ko se je naučil njihovega jezika, je sestavil slovnico in slovar ter napisal molitvenik za Indijance. Bil je zares ljudski človek – naredil je vse, tudi prehodil zelo velike razdalje, samo da je prišel do ljudi. Kasneje je zaradi naporov začel bolehati in leta 1868 umrl. Friderik si je za svoje škofovsko geslo izbral misel: »Eno je potrebno!« Zanj je bilo pomembno le to, da bi duše svojih faranov, ljudi, ki so mu bili podarjeni, vodil po poti do Boga. Tako smo skozi ves teden oratorija otroci in animatorji s pomočjo Friderika spoznavali, kako pomembno je slediti Bogu, ga v svojem življenju postaviti na prvo mesto in ga ponesti v svet med ljudi, ki ga še ne poznajo. Vsak dan oratorija smo se animatorji zbrali že ob 7. uri pri jutranji molitvi, potem smo skupaj pozajtrkovali in se pripravili na dan, ki je pred nami. Skupaj z otroki smo oratorijski dan začeli ob 9. uri s himno in dvigom zastave. Sledila je uprizorjena zgodba, s pomočjo katere smo ves teden spoznavali življenje Friderika Barage. Nato so po razredih potekale kateheze, ki so najpomembnejši del oratorijskega dne. Po katehezah smo imeli skupno molitev, sledila je malica, nato pa smo se animatorji in otroci razdelili v delavnice, ki so bile ta dan na voljo. Skupaj smo ustvarjali veliko stvari (loke, pecivo, oratorijski

časopis, barvanje utice, Marijine podobice ...) in se pri tem zelo zabavali. Zdaj je ura odbila 12.30 in čas je bil za kosilo, ki so nam ga vsak dan pripravila različna gostišča iz okolice. Ostalo nam je še samo nekaj prostega časa po kosilu, nato pa je sledila velika igra, pri kateri so morale različno sestavljene ekipe opravljati različne naloge. Tako otroci kot tudi animatorji smo se najbolj veselili vodnih iger in čofotanja v bazenu, izleta na Boč, obiska muzeja šivalnih strojev, pa poti preživetja in prenočitve v Maranati (iz petka na soboto).

Tako vsako leto zgleda naš oratorij. In vsako leto je bolj zabavno. Ob koncu bi se rada zahvalila še vsem, ki ste v tednu oratorija skrbeli, da nismo bili lačni: gostilni Lobnik, gostilni Zupanc in družini Bandur, pa tudi vsem, ki ste prinesli pecivo in palačinke. Zahvala pa gre tudi g. župniku za njegovo požrtvovalnost, razumnost in veselje do dela z otroki. Res, da letos otrok ni bilo toliko, kot smo bili do zdaj navajeni, pa smo se kljub temu imeli lepo, se zabavali, in verjamem, da bo vsak izmed nas ta oratorij še kar nekaj časa hranil v svojem srcu. Vem pa tudi, da vsi, ki smo bili del tega oratorija, hodimo po pravi poti, ki vodi k Bogu.

➡ Viktorija Knez

Največ novosti v podružnici

Pred začetkom novega šolskega leta na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče vse nared za prihod učenk in učencev

Čas brezskrbnih počitnic se za naše učence počasi končuje in z jesenjo trka na vrata tudi novo šolsko leto. Da bo le to za naše učence in otroke potekalo v kar se da najboljših pogojih, so v času poletnih počitnic na šoli in v vrtcu potekala razna dela. Naše šolarje, ki obiskujejo Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče, bo z novim šolskim letom pričakalo kar nekaj novosti, izboljšav prostorov.

Največje investicije je letos deležna podružnična šola Reka-Pohorje, ki jo od prvega do četrtega razreda obiskuje 50 učencev iz Zgornjih Hoč ter celotnega Pohorja, vse do meje šolskega okoliša z Rušami in Slivnico. K podružnični šoli občina gradi prizidek, kjer bosta dva dodatna prostora, eden bo pripadel tamkajšnji krajevni skupnosti, drugi prostor bo večnamenski in bo služil predvsem kot računalniška učilnica. Urejen bo nov vhod in prepotrebne garderobe za učence ter dvigalo, medtem ko bo podstrešje počakalo na drugo fazo prenove. Tako bodo naši učenci na podružnični šoli – v našem »raju pod Pohorjem« deležni še boljših pogojev za šolsko delo.

Na matični šoli pravkar končujemo s prenovo toalet v 1. nadstropju za dekleta (za dečke smo jih že prej). Prav tako je občina financirala obnovo zunanjega košarkarskega igrišča, kjer so postavili nove koše in namestili novo tartansko podlago, ob učencih šole pa lahko igrišče brezplačno uporabljajo vsi občani. V skladu z načrti in finančnimi zmožnostmi občine bomo v prihodnosti morali povečati in obnoviti šolsko kuhinjo z jedilnico, za kar se na občini že pripravlja potrebna dokumentacija. V najstarejšem delu šole bomo tako morali zamenjati dotrajane infrastrukturne inštalacije, saj je bila šola zgrajena leta 1961. Vse naše učilnice, ki so tehnološko sodobno opremljene (pametne table) in s kvalificiranimi učitelji omogočajo izvedbo sodobnega pedagoškega dela, pa so v času počitnic v okviru

projekta SIO 2020 dobile še infrastrukturo WLAN (brežžično lokalno omrežje).

Dela so potekala tudi v obeh vrtcih, tako smo opravili pleskarska dela v novejšem delu hoškega vrtca, enako v starejšem delu vrtca v Rogozi, in namestili nekatere nove žaluzije.

Vse šolske prostore in predšolske oddelke imamo polne, ker pa se v okolici šole gradi kar nekaj novih stanovanjskih objektov, lahko pričakujemo, da bo v šolo in vrtec vpisanih še več otrok. Število učencev na naši osnovni šoli vseskozi narašča, skupaj s podružnično šolo Reka-Pohorje bomo v novem šolskem letu imeli v 29 oddelkih od prvega do devetega razreda vpisanih že 597 otrok. V vrtcih Hoče in Rogoza imamo 15 oddelkov z 281 otroki, od tega je deset oddelkov v hoškem vrtcu. Ker je zanimanje za vpis v vrtec večje, kot je prostih mest, in ker je stari del vrtca v Hočah že dotrajan, občina upravičeno razmišlja o gradnji novega vrtca, za kar je dokumentacija že pripravljena (trenutno so v fazi pridobivanja finančnih sredstev za izvedbo projekta). Temeljni kamen za novi vrtec bi župan v najboljšem primeru lahko položil že letos jeseni, a sam najbolje ve, ali bo investicija za občino finančno vzdržna.

Zahvaljujem se županu z občinsko upravo in vsem občinskim svetnicam in svetnikom za veliko posluha pri sofinanciranju nadstandardnega programa – fakultativnega pouka računalništva, učenja drugega tujega jezika – nemščine – že v tretjem razredu in petih delavcev za pripravo kosil našim učencem, kar bi v nasprotnem primeru strošek kosila precej povečalo. Veselim se ponedeljka, 3. septembra, ko bom pričakal prvošolčke ter vse druge učence in učitelje, da se skupaj podamo v še eno, verjamem, uspešno novo šolsko leto.

✍️ Alojz Velički

Veselimo se novega doma

Gradnja Večnamenskega objekta Bohova poteka po načrtih

Toplega poletja je konec in že smo v jesenskem času. Od začetka gradnje je minilo že kar pet mesecev. Izgradnja je v skladu s terminskim planom. Trenutno se ureja zunanja okolica in izvajajo obrtniška dela (suhomontažna dela, beljenje ...). V septembru pričnemo z montažo oken in alufasade. Po planu bo otvoritev v mesecu oktobru.

Gasilci pa moramo nabaviti kar nekaj gasilske opreme. Dvižna naprava bo služila za dvigovanje gasilskih cevi in njihovo sušenje v stolpu. Stolp je namreč manjših dimenzij, višina pa je enaka kot na starem gasilskem domu. Gasilske zaščitne obleke, škornje in čelade bomo namestili v nove pločevinaste omarice. Stare lesene omarice so namreč odslužile svojemu namenu, v uporabi so bile kar slaba štiri desetletja. Prav tako so nam že postale preozke. Pred desetletji namreč nismo imeli zaščitnih oblek, pelerin, delovnih oblačil ... Vse to je nadomeščala navadna bombažna delovna obleka.

Nabavili bomo tudi novo pohištvo. Samo upamo lahko, da bo tako vzdržljivo, kot je bilo staro. Bo že držalo, da so včasih delali boljše stvari oz. za dalj časa.

Selitev gasilske opreme bo prav gotovo posebno doživetje za vse člane. Posebej za veterane, ki so stari dom gradili. Verjetno se bo težko ločiti od njega. Kljub vsemu sem prepričan, da bodo veseli. Društvom se kaj tako zgodovinskega zgodi zelo redko, nekaterim nikoli.

✍️ Boštjan Frangež

Dobili bomo dom za bivanje v občini!

Starejši občani bodo lahko uživali v domu starejših v Občini Hoče-Slivnica, zgrajen bo nasproti nove ambulante v Slivnici

Napori Občine Hoče-Slivnica so obrodili sadove, saj je Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti odobrilo Dom starejših občanov Slivnica na lokaciji Hoče-Slivnica. Dom starejših občanov bo imel kapaciteto 150 mest. Gradnjo doma bo izvedlo Gradbeno podjetje Drava, d.o.o., ki mu je podeljena koncesija s strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, zato investicija ne bo bremenila občinskega proračuna. Že dalj časa smo si prizadevali, da Občina Hoče-Slivnica dobi prvi dom starejših občanov in pri tem dobili široko podporo lokalnih deležnikov, ki delujejo na področju pomoči starejših ter občinskega sveta.

V akciji za sprejem MEMORANDUMA ZA DOM STAREJŠIH OBČANOV V OBČINI HOČE-SLIVNICA smo že leta 2016 opozorili pristojno ministrstvo, da je potrebno pristopiti k reševanju problema nezadostnih kapacitet v domovih za starejše v Štajerski regiji. Občina Hoče-Slivnica je poleg tega našla investitorja za izgradnjo doma starejših ter primerno lokacijo in aktivno pristopila k temu, da je bila pridobljena koncesija za opravljanje institucionalnega varstva v domovih za starejše.

Ponovno smo dokazali, da znamo in zmoremo razvijati občino.

✍️ Vanja Jus ✎ Majda Strašek Januš

Zeli zdaj, pa ne samo za čaj

Krajši dnevi in hlad bodo prinesli gripo, prehlade in revmo, zato je čas, da okrepimo svojo odpornost

Jutranja megla, pisano listje v gozdu ali parku, neskončna barvitost dalij, cinij, aster in krizantem nas opozarjajo, da se poletje preveša v jesen. Zrelo sadje, trgatve in nasploh spravilo pridelkov nas opozarjajo, da se bodo dnevi skrajšali, ohladilo se bo in lotevati se nas bodo začeli gripa, prehladi in revma. Tako bo, če ne bomo pomislili na to, kar nam daje narava.

Pred zimo je prav, da okrepimo odpornost, da se pripravimo na moko, hladno, temačno obdobje in zdravi stopimo v novo leto. Zeli kot pojem rastlinja, ne samo zelišča ali dišavnice, so na voljo jeseni še bolj obilno kot drugače med letom. Največja med jagodami – buča – je postala prav moderna, vsebuje pa veliko zdravih snovi. Pri kalorijah je kilogram enak žemlji s šunko ali čaši piva, kalija in vitaminov pa ima neprimerljivo več. Prevladujejo tisti iz skupine B. Semena so bogata z nenasičenimi kislinami, s slednimi elementi in snovmi, ki preprečujejo povečanje prostate.

Buče delimo v poletne – cukete, patišon, štajerska oljarica ..., in zimske – hokaido, muškatna, figovolistna ... Ker so bolj ali manj nevtralnega okusa, jih lahko pripravljamo na stotine načinov.

Že v keltskih časih so buče izrezljali, vanje dali svečo in tako branili dom pred zlimi duhovi prednikov. Veljale pa so zaradi množice semen za simbol plodnosti. Posebno veselje danes pa je izdelovanje strahcev ali rezljanje okrasov, pa tudi jesenski aranžmaji ne morejo brez okrasnih bučk. Z dobro voljo enostavno krepimo zdravje.

Sprehod po šumečem listju v gozdu pomiri stresno obremenjene živce, pljuča prezračimo, pa še kostanje lahko nabere-mo. Pravi kostanj je pravi zaklad. Sto gramov vsebuje namreč kar 700 mg kalija.

Surov kostanj krepi srce in zmanjšuje depresije. Lahko pa surove kostanje zdrobimo in namočimo v med, da jih imamo na voljo tudi pozimi. Pečeni kostanji niso samo okusni, koristijo vranici, ki po starih vedenjih čisti srce in krepi splošno odpornost. Kuhan kostanj zmanjšuje motnje koncentracije in blaži celo alzheimerjevo bolezen.

Pri revmi, protinu in podobnih težavah pomaga kopel, ki jo pripravimo iz 50 listov in 25 ježic, kuhanih v 5 l vode. To dodamo vodi v kadi, ali še boljše v savni uporabimo za polivanje vročih kamnov. S tem se izločijo skozi kožo odpadne presnovne snovi.

Kutina je sadež, za katerega je Hildegarda iz Bingna že v srednjem veku zapisala, »da je topel in suh, in ko dozori, ne bo surov škodil ne zdravemu, ne bolnemu«. Kuhan ali pečen pa bo prijal vsem. Prav je, da jih jemo karseda pogosto, še posebej pri revmatskih težavah. Kuhamo jih v kompotu, v marmeladi ali želeju, posušimo kot čips, pa tudi dušene z govedino so odlične.

Eno **jabolko** na dan odžene zdravnika stran, je znan pregovor, ki ga je vredno poslušati. Od našega sadja ima največ vitamina C. Iz telesa odvaja odpadne snovi preko črevesja. Če jih pripravimo kuhana ali pečena s cimetom, ki čisti kri, samo poglobimo učinek. Sveža jabolka pospešujejo prebavo, nastrgana in oksidirana pa so najboljše proti driski. Za boljše delovanje srca je treba piti sveži sok. Posušeni olupki so primerni za čaj. Jabolčni kis ni samo dober, ampak tudi zdravilen. Ko smo utrujeni, se v razredčenem okopamo.

V ljudskem spominu je ohranjenih veliko pravljič o zlatih, zdravih in tudi zastrupljenih jabolkih. Grška mitologija pripisuje začetek trojanske vojne prepiru med boginjami za jabolko z napisom najlepši. Adam in Eva sta bila pregnana iz raja, ker sta utrgala jabolko z drevesa spoznanja. Mačeha je Sneguljčico hotela umoriti z zastrupljenim jabolkom. Stilizirana jabolka so del kraljevskih insignij. V prednovoletnem času služi prerezano jabolko za prerokovanje, saj naj bi popolna zvezda obetala srečo in izpolnitev želja.

Hruške čistijo sečne poti, saj vsebujejo veliko kalija. Proti migreni pa pomaga hruškov med, kjer hruškovi čežani pri-mešamo malo medu, galganta in prah netreska.

Jeseni dozori **brinove jagode**, ki jih nabiramo, ko pomodrijo. Dišijo po balzamu, imajo pa smolast okus. Ugodno delujejo proti revmi, astmi in pospešujejo tek. Kot začimbo uporabljamo za kvaše in omake pri mesu tistih živali, ki so se srečale z brinom tudi v naravi. Dodajajo se kislemu zelju, ribjim juham in različnim pijačam. Pršut okadijo z dimom brinovitih vej. Same grizljamo in nato izplunemo vsak dan eno več od 1 do 25 in nato nazaj.

Po notranjski legendi naj bi brin obvaroval Marijo na begu, zato imajo jagode v zahvalo križ (pravzaprav znamenje trojice), ki varuje pred hudičem in čarovnicami.

Zelena je dragocena zdravična rastlina, saj odvaja vodo in odpravlja ledvične kamne. Pri kožnih boleznih pripravimo naribano zeleno in jabolko ter dodamo zrobljene orehe in med. Bazilika je nežna sorodnica timijana in šatraja; čisti kri, ugodno vpliva na srce, znižuje krvni tlak, holesterol in sladkor v krvi. V dijetni prehrani nadomešča sol.

Drobnjak vsebuje železo, arzen in vitamin C. Pomaga pri slabokrvnosti in pospešuje prebavo.

Sončnično seme vsebuje več vitamina B1 kot pšenica. Znižuje holesterol, je pa izredno kalorično in zato primerna hrana za športnike.

Za čaje, posebej v mešanicah – melisa, jagodno in malinovo listje, evkaliptus ... je primerno tudi cvetje jesenske vrese. Pri živčnem mehurju si pripravimo vreso in brinove jagode v vinu, ki naj bo teden dni na soncu, nato ga pijemo rahlo pogretega kozarček pred spanjem.

➡ Francka Čuk

MULTISPORTARENA

PROST vstop

otvoritev
**MULTISPORT
ARENE**
v Rogozi

PETEK, 14. SEPTEMBER 2018
od 10:00. ure dalje

- Športne animacije
- Igre za otroke
- Napihljiva igrala
- Bogat srečelov

MODRIJANI ob 19:00 uri

Strašljiva moč narave

Gostilna Malajner iz Hoč je letos julija srečno preživela kroglasto strelo – ali po domače vodeno strelo – čeprav je njena pot vzbudila grozo in strah

Tisti julijski petek, ko je proti večeru tako grozljivo grmelo in grmenju ni in ni bilo konca, je pri hoški železniški postaji udaril ta kroglasti blisk in za seboj puščal razdejanje. Domači (in gostje, ki so iz gostilne odšli malo pred tem) so jo srečno odnesli in upokojeni gospodar Pavel Malajner se nasmehne: »Za mene je to pravi čudež, saj je le dve minuti pred udarom

v vhodno kupolo tam še stal zadnji gost, z ženo in vnukinjo pa sva stala v sobi pri šanku, kamor se strela ni obrnila.« Kvedrovim iz Mengša je 23. junija 2009 takšna strela skoraj popolnoma razdejala hišo, saj je bil najmočnejši udar usmerjen nanjo – pri Malajnerjevih pa je ubrala pred udarom v hišo drugo pot.

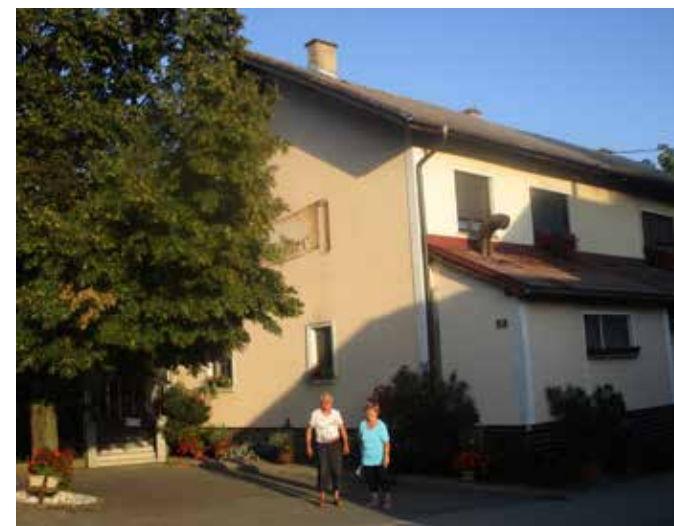
Kroglasta strela, tudi kroglasti blisk, je redek naravni električni pojav s podobo žareče kroglice različnih velikosti. Običajno se pojavi ob nevihti, potem ko strela udari ob tla, in traja dosti dlje kot blisk »navadne« strele. Opisi kroglaste strele se razlikujejo od primera do primera. Lahko lebdi v zraku, se vrti okoli svoje osi, nepredvidljivo premika v različnih smereh, v smeri vetra ali proti njej, odskakuje od zgradb, avtomobilov in celo ljudi. Včasih se brez učinka premika skozi trdne materiale, kot so kovine in les, nekateri pa opisujejo uničujoče delovanje, ki bi naj bilo celo smrtonosno za človeka. Nekateri kroglaste strele izkazujejo afiniteto do kovin, zato se gibljejo vzdolž ograj ali električnih kablov. So okrogle ali ovalne oblike z nejasnimi, puhastimi robovi. Opisi velikosti segajo od 1–100 cm, povečini od 10–20 cm. Ponavadi so kroglaste strele rumene, oranžne ali rdeče barve, vendar so opisani tudi drugi odtenki barv. Trajanje pojava je prav tako različno, od ene sekunde do minute in več,

svetlost je med temčasom konstantna. Kroglasta strela ponavadi nenadoma izgine, včasih tudi z glasnim pokom. Nekateri ljudje ob pojavu opisujejo vonjave, podobno ozonu (O₃), žveplu (S) ali dušikovim oksidom (NO_x). Opisane so bile številne hipoteze, vendar ima samo hipoteza uplinjenega silicija podporo v meritvah. Hipoteza torej razlaga, da kroglasta strela nastane po udaru strele v tla, zaradi česar se spojine kremena oz. silicijevega dioksida (SiO₂) ločijo na kisik (O₂) in silicij. Strelo tako sestavlja uplinjeni silicij, ki sveti zaradi oksidacije s kisikom. Meritve, opravljene julija 2012, so pokazale, da v emisijskem spektru prevladujejo črte nevtralnih atomov silicija, kalcija (Ca), železa (Fe), dušika in kisika, kar je v nasprotju s strelo, kjer prevladujejo črte ioniziranega dušika. Temperatura kroglaste strele je bila v našem primeru nižja od strele, krogla pa se je gibala s povprečno hitrostjo 8,6 m/s (Vir internet, https://sl.wikipedia.org/wiki/Kroglasta_strela).

Gostilna Malajner stoji ob železniški postaji in po predvidevanjih dežurnega električarja je strela najprej udarila v kable na železnici in jih dodobra zveržila, nato je z močnim pokom razdejala električno omarico pri skalnjaku, dobrih deset metrov od hiše. Vrata so izginila neznano kam, saj niso našli nobenih ostankov, kable je popolnoma iztrgala. Tam je bil verjetno najmočnejši udarec, proti hiši je na srečo svojo moč že izgubljala. V naslednjih sekundah je iztrgala asfalt pod lipo in tudi na drevesu pustila sledove; z lipe, ki stoji blizu hiše, je preskočila na hišo, iztrgala kable na fasadi in skozi luknjo, ki je še dobro vidna, našla pot v zgradbo. Razdejala je stekleni strop na vhodni kupoli in uničila vse napeljave, nato pa na veliko srečo kot oranžna ognjena krogla – kakor so jo opisali očitvidci – izginila skozi odprta okna na zastekljeni terasi. Po mnenju strokovnjaka so prav ta odprta okna rešila hišo, kamor bi se lahko usmerila naravnost proti točilnemu pultu, kjer so v tistem trenutku stali šokirani domači. Nato je preprosto izginila – ali pa je nadaljevala razdejanje pri sosedu Benu Kovačiču, kjer je v novih hlevih prav tako uničila vse električne naprave; popolnoma je onesposobila tudi nove molzne robote. Kako in kje je izginila, ni mogel v teh nekaj sekundah njene poti ugotoviti nihče. Sosed je pri kablu za ozemljitev našel popolnoma stopljen vijak ... Je tam vstopila v zemljo? Je mogoče tam začela svojo pot? To so lahko le ugibanja, saj je temu strašljivemu naravnemu pojavu le težko slediti. V Malajnerjevem primeru je zanimiv tudi pojav zelo močnega dima: kadilo se je iz lipe in iz strehe, kot da bi bilo vse v ognju.

Smrdelo je tudi po žveplu, kar navajajo tudi strokovnjaki za ta pojav. Sosedje so mislili, da je zagorela hiša; Stanko Fujs je tudi videl gorečo 'puhasto' kroglo, kako je izginila s terase. G. Pavel je takoj po prvih sekundah groze tekkel na podstrešje, saj je zaradi obilice dima tudi sam pomislil na ogenj. Ohranil je vso prisebnost in takoj poklical gasilce. Pripeljali so se v petih minutah, natančno pregledali vso hišo in še dolgo dežurali, za kar so jim domači izredno hvaležni in izrekajo vso pohvalo njihovemu požrtvovalnemu delu. Moč kroglaste strele je v hiši uničila vso elektriko in elektroniko, zanimivo je, da tudi naprave, ki niso bile priklopljene (npr. štedilnik, ki so ga uporabljali le občasno ...). Darinka in Pavel Malajner, ki sta bila moja sogovornika, pa sta najbolj srečna, da je ostalo le pri tem. Uničujoča pot te strele je še vedno zagonetna, vendar se g. Pavel tolaži: »V lipo pred našo gostilno ni direktno udarila, saj bi jo sicer preklala ... Lipa potem ni glavni 'krivec'!« Res je, v drevesa udarijo 'navadne' strele – in to v najvišja drevesa, kakršnih raste v bližini kar nekaj. In da ne boste vprašali tako, kot sem jaz – kako dolgo je bila gostilna zaprta: že naslednji dan so usposobili najnujnejše – in delo je teklo, kot da se ni nič zgodilo ... Dobro, da pametni telefoni hranijo tudi to, kar bi se ob uničenju blaginje lahko izgubilo. Domači so hvaležni prav vsem – sosedom, gasilcem in obrtnikom, ki so jim tako hitro priskočili na pomoč.

📷 Majda Strašek Januš

Zelo stara Gselmanova gostilna je znana že iz 19. stoletja, saj so v njej leta 1897 ustanovili prvo Bralno društvo v Hočah. Po Rozi Malajner, ženi Jožefa Gselmana, se je preimenovala v Malajnerjevo. Današnji lokal, seveda razširjen in obnovljen, deluje od leta 1967. Sedanji lastnik Peter ima šest zaposlenih, še vedno pridno pomagata tudi oče Pavel in mama Darinka; odprto imajo vsak dan, ob nedeljah le za večje skupine. Zadnja leta so se specializirali za kuhanje malic, pripravijo jih do 450 dnevno. Dostavljajo tudi v podjetja, kjer jih naročajo tedensko, redno pa je tudi veliko dnevnih gostov.

OBČINA
HOČE-SLIVNICA
občina z usmijo

Univerza v Mariboru

**vsako soboto
od 9.00 do 12.00
pred Botaničnim vrtom**

**POHORSKA
TRŽNICA**

ŠIRIMO POHORSKO TRŽNICO,
vključno vabljeno, da se pridružite
regijskim ponudnikom.
Več informacij na tel. številki
02 616 53 23.

Občini zahvalna Valvasorjeva listina

Slavna Valvasorjeva konjenica je pred 18. leti na poti od Litije do Maribora gostovala tudi v naši občini

Na prelomu tisočletja, natanko 20. junija 2000, je takrat skozi našo mlado občino jezdilo 40 konjenikov iz Litije v Maribor. Pot jih je vodila tudi po naši občini. Na meji z Občino Rače-Fram, v Hotinji vasi, sem jih kot predstavnik – podžupan Občine Hoče-Slivnica – sprejel na konju in jih vodil najprej po Hotinji vasi do gostilne Keršič, kjer je lastnik Jože poskrbel za malico in pijačo. Pot nas je vodila mimo letališča po »papeževi« cesti v Spodnje Hoče do gostilne Malajner, kjer so konjeniki in jezdec imeli kosilo, prav tako pa so poskrbeli tudi za konje. Ob tej priložnosti sem sprejel v zahvalo Valvasorjevo listino za našo Občino Hoče-Slivnica. Po kosilu in počitku so nadaljevali pot do Maribora preko koroškega mostu na Lent. Zanimivo je bilo, da so za vrnitev iz Maribora v Litijo uporabili (tovorni) vlak. Slavna Valvasorjeva konjenica je bila ustanovljena leta 1993 na gradu Bogenšperk v počastitev 300-letnice smrti slavnega slovenskega polihistorja, člana angleškega Kraljevskega društva in 'prvega jezdeca krajske dežele', barona Janeza Vajkarda Valvasorja. Glavni pobudnik za tak način praznovanja je bil Martin Knez, ki je takoj navdušil litijskega župana Mirka Kapljo, svojega prijatelja Vilija Kralja in Daneta Namestnika. Martin in Dane sta obiskala takrat najbolj znane konjenike (in rejce konj): Janeza Martinčiča, Lojzeta Potočnika in Franca Okorna. Takoj so bili za idejo, vključili nekaj voz oziroma kočij in kot prvi vitezi izdelali program za petdnevno popotovanje. Martin Knez je postal prvi stotnik, Vili Kralj starešina, Mirko Kaplja župan in Dane Namestnik Vicarius, pisar Valvasorjeve konjenice. Dane je v ta namen oblikoval tudi poseben Valvasorjev srebrnik, za vsako potovanje pa sta izdala posebne listine. Dobro pripravljena je konjenica tako krenila po poti, ki jo je Valvasor nešteto krat prejezdil do Cerkljskega jezera. S tem svojim prvim pohodom je konjenica zasejala dobro plodno seme slovenskemu konjeniškemu druženju in pohodništvu. PO Patentu (statutu) Valvasorjeve konjenice je njen namen že

od vsega začetka udejanjenje misli in idej slavnega barona. Člani konjeniki so (celo pred lovci) sprejeli svoj Kodeks konjeniške etike (avtorja Vicarius), ki je bil prvi tak zbornik ustaljenih etičnih načel. Po njem se obnašajo, tudi v odnosu do konj, ki so njihovi prijatelji in pomočniki. Med konjeniki ni prostora za samovoljo, nedisciplino in pijančevanje. S svojo dejavnostjo si je kar 32 konjenikov pridobilo naziv Vitez Valvasorjeve konjenice. Vsi so si s teoretičnim in praktičnim znanjem tudi že pridobili licenco Jahač 2, s katerim je Slovenska konjeniška zveza pričela zadoščati zakonskim predpisom o gibanju jezdec v prometu. Pri strokovnem usposabljanju jim je bil v veliko pomoč njihov član in inštruktor vitez Cvetko Možina, poveljnik slovenske Policijske konjenice.

Osrednji dogodek ali dejavnost društva je vsakoletno Popotovanje z Valvasorjevo konjenico. Prva štiri večdnevna popotovanja so konjeniki (tudi z vozovi) vodila vedno v Cerkljico in nazaj skozi Ljubljano do Bogenšperka. Nato je Konjenica nadaljevala in razširila svoje kulturno poslanstvo s pohodom do Krškega (in Mokric), kjer je opozorila na zaskrbljujoče stanje Valvasorjevega domovanja, v katerem je umrl. Obiskali so njegov zadnji dom v Mediji pri Izlakah. Na vrhu Ljubelja (1999) so se na starem prehodu srečali z boroveljskim županom in obudili spomin, da je prav Valvasor prvi izračunal skrajšano pot skozi predor. Sredi štajerske metropole jih je leta 2000 pozdravil tudi tedanji mariborski župan Boris Sovič, in kot je v uvodu zapisano, smo jih tudi v naši občini lepo sprejeli in pozdravili.

➡ Herman Jakolič

Bogomir Vrecl - Fridek

V spomin

Osemnajstega julija letos smo se poslovili od našega člana Bogomirja Vrecla - Frideka. Bogomir je bil član Občinske organizacije ZB za vrednote NOB od nastanka naše organizacije.

Bil je zelo spoštovan in cenjen član naše organizacije, saj je bil zelo delaven, prizadeven, pošten, dosleden, prisrčen tovariš in s humanostjo prežet človek, tudi v vsakdanjem delu in življenju. Bilo mu je komaj sedemnajst let, ko se je aktivno vključil v narodno-osvobodilno delovanje in protifašistični boj. Vključil se je v 13. brigado Miloša Zidanška, ki je takrat delovala na Pohorju. Prevzemal in opravljal je pomembne naloge v obveščevalnem centru, ki je pokrival širše področje Pohorja. To delo je bilo povezano z velikim tveganjem in nevarnostmi, ki so prežala ne vsakem koraku. Gotovo je to veljalo tudi za vso Vreclovo družino, a se je vse srečno končalo. Med delovanjem v narodno-osvobodilnem boju je Bogomir doživel marsikakšno in marsikatero pomembno, dragoceno izkušnjo in jo ponotranjil v svoj značaj. Sam je spoznal, kako zahteven in naporen je boj za človekovo svobodo in svobodo domovine. Gotovo je spoznal, kako pomembne so humane, etične človeške vrline in kako močno človeka spodbujajo v boj za njihovo uresničevanje. V tem boju je bil hraber, pogumen in s svojim delovanjem prispeval pomembne deleže k osvoboditvi naše domovine.

Skladno s temi vrednotami je živel in delal tudi po osvoboditvi, v obdobju graditve porušene domovine in dalje vse do konca življenja.

Kot vojaški častnik se je vključil v delo Zveze rezervnih

vojaških starešin (danes Zveza slovenskih častnikov) in bil zelo aktiven član. Bil je tudi izjemno dober strelec. Kot član ZB NOB je na zelo zanimiv in privlačen način pripovedoval o narodno-osvobodilnem boju, se zavzemal za ohranjanje vrednot NOB in jih prenašal na mlajše rodove naše družbe.

Ob obilici dela na kmetiji in skrbi za družino je Fridek našel čas tudi za delo v domačem življenjskem okolju. Deloval je v organizaciji Rdečega križa Reka-Pohorje, veliko je prispeval k izgradnji novega doma AMD Pohorje, h gradnji vodovoda v Zgornjih Hočah in sodeloval pri mnogih drugih dejavnostih in akcijah v domačem kraju. S sodelovanjem v narodno-osvobodilnem boju, v izgradnji domovine, s prizadevnim delom na kmetiji in z delovanjem v javnem družbenem življenju, s toplimi medčloveškimi odnosi, s poštenostjo in globokim občutkom za ljudi, za sočloveka, je Bogomir Vrecl - Fridek uspešno ustvarjal svoje življenje, skrbel za svoje najbližje in veliko prispeval k boljšemu življenju naših ljudi v širši okolici. Z vsem tem se je trdno zapisal v naš spomin.

Za vse, kar je dobrega storil zase, za svoje najbližje in za našo širšo skupnost, za ohranjanje in krepitev vrednot narodno-osvobodilnega boja, se mu v imenu Občinske organizacije ZB za vrednote NOB Hoče-Slivnica iskreno zahvaljujem!

Ohranili ga bomo v spoštljivem spominu!

➡ Boris Demšič

Lojzki

V slovo

Zapustila nas je najstarejša članica organizacije Zveze borcev, ki je bila ustanovljena leta 1947. Lojzka je bila njena članica vse od začetka, torej več kot 71 let. Izhajala je iz številne družine. Skupaj v družini so živeli oče, mati, pet otrok in še dve teti. Živel so skromno, nikoli pa niso bili lačni.

Takšno je bilo življenje do druge svetovne vojne. V času vojne je družina doživljala hude preizkušnje. Vsa družina je od začetka vojne sodelovala s partizani. Do septembra 1944 je bila aktivna kurirka pohorskih partizanov, med katerimi je bil tudi njen brat Janko. Meseca septembra leta 1944 so bili izdani, brata so ubili, Lojzka, njena sestra in njuna mama pa so izgubile svobodo, saj so jih Nemci zaprli. V taborišču je umrla tudi Lojzkina mama. Po vojni, ko se je mlada Lojzka vrnila iz taborišča, je s še

mlajšo sestro ostala sama na izropani domačiji. Življenje je začela iz nič in v pomanjkanju.

Včasih se je rada spominjala, ko je bila leta 1938 na ljutomerskem taboru. S svojim bratom Jankom sta sodelovala v veliki paradi, on kot vojak, Lojzka pa je takratnemu notranjemu ministru kraljevine Jugoslavije izročila šopek cvetja.

Kasneje si je ustvarila življenje, se poročila in poleg domačije postavila novo hišo. Imela je tri otroke. Ob koncu njenega življenja so ji stali ob strani njena hčerka Jelka, vnukinja Aleksandra in Marjetka.

Za svoje trpljenje med vojno je prejela medaljo zaslug za narod.

➡ Simona Šifrar

Mojstri bograča iz Hoč

Turistično društvo Hoče pripravilo najboljši bograč na Bogračfestu

Tekmovanje v bograču, tradicionalni Bogračfest, ob vznožje lendavskih vinogradov že več kot desetletje medse vabi sodelujoče in obiskovalce od blizu in daleč. V slikovitem mestnem jedru se je v soboto, 25. avgusta, zbralo 84 tekmovalnih ekip iz Slovenije, Madžarske in Hrvaške. Kulinarčna prireditev poskrbi, da mestno jedro zaživi ob oboževani jedi na žlico. Ocenjevalna komisija je letos za najboljši bograč v kategoriji »Mojstri bograča« razglasila ekipo Turističnega društva Hoče.

Letošnjo mednarodno etno-kulinarčno prireditev v najvzhodnejšem slovenskem mestu je obiskalo več tisoč obiskovalcev, ki so uživali v pokušanju bograča, vsi kuharji pa so še enkrat dokazali, zakaj Lendava nosi naziv Svetovna prestolnica bograča. Upravičeno lahko sklepamo: če je Lendava svetovna prestolnica Bograča, so fantje in punce iz Turističnega društva Hoče svetovni kuharji!

V časih, ko je kuhanje priljubljeno, je naziv »Mojster bograča« laskavo priznanje, zato so tudi letos ekipe prišle dobro pripravljene. Šestčlanska komisija je imela težko delo, saj so bili letošnji bograči neverjetno okusni. Kar 10 ekip je odneslo domov zlato priznanje. Zmagovalni bograč pa je tokrat pripravila ekipa Turističnega društva Hoče, ki je dosegla kar 49 točk od 50. Drugo mesto si je prislužila ekipa Virs, na tretjo stopničko pa je stopila ekipa Moto klub Lendava.

Čestitamo!

➡ Vanja Jus 📷 TD Hoče

Simbol slovenstva družī

Občina Hoče-Slivnica gostila Slovence iz Banja Luke

24. avgusta 2018 so se na krajšem delovnem obisku ustavili člani Slovenskega društva Triglav iz Banja Luke, ki letos slavi 20-letnico uspešnega sodelovanja. Društvo je zelo uspešno in se povezuje s številnimi inštitucijami v Bosni in Hercegovini, kakor tudi v Sloveniji, prav tako s številnimi osnovnimi in srednjimi šolami. Prav s pomočjo društva Triglav bodo letos odprli lektorat slovenskega jezika na banjaluški univerzi. Župan Občine Hoče-Slivnica je ob srečanju povedal, da je vesel, da so Slovenci za srečanje izbrali prav našo občino in da se veseli nadaljnjega sodelovanja in morebitnih izmenjav med šolami. Slovenci so se v Občini Hoče-Slivnica odlično počutili in so izmenjali projektne predloge in ideje, kje bi bile tiste točke, ki bi pomenile uspešno sodelovanje in povezovanje.

➡ Vanja Jus

Zaslužene počitnice za nami

Ker želimo svojim otrokom najboljše, predajamo svojim otrokom tudi zadolžitve, delo in opravila

Zaslužene počitnice so za nami. Nekateri ste odpotovali daleč v stran, spet drugi ste uživali doma v hladni senčici. Za otroke je pomembno, da so si predvsem odpočili, pozabili na šolske skrbi in si dali duška za otroško dušo. Pri tem seveda ne pozabimo, da zadolžitve in ostalih opravil ne opustimo. Upam, da so preželi počitniške dneve čim manj pred televizijo in ostalimi elektronskimi napravami, saj ekrani delajo otroke pasivne, v nasprotju z igro z žogo, ki je pomemben dejavnik razvoja. Tudi za starše je izrednega pomena, da si v času počitnic naberejo svežih moči za novo šolsko leto, ki je ponavadi polno izzivov.

Začetek septembra je povezan predvsem z navajanjem na nov red, tako doma kot v šoli, za katerega je pomembno, da ga vzpostavimo že zgodaj, ne kasneje v šestem razredu, ko ima že otrok utrjene nekatere (ne)navade. To obdobje je povezano tudi s prilagajanjem, postavljanjem mej in sprejemanjem novih pravil ali obuditev že starih. Za kar nekaj otrok v naši občini pa bo to prvi šolski dan, za katerega upam, da bo predvsem radosten in sproščen. Torej, da je prehod iz vrtca v šolo zanimiv in prijeten, lahko poskrbijo predvsem starši. Otrok zazna naše počutje, zato bo hvaležen, če bomo v tem času umirjeni, sproščeni, predvsem pa da otroka slišimo, kakšne so njegove potrebe.

S pogovorom lahko rešimo skoraj vse. Glede na to, da imamo pri vzgoji starši vajeti v rokah, pa je pomembno, da se tudi mi izobražujemo, sprašujemo, izmenjujemo izkušnje z drugimi starši, in če tako začutimo, poiščemo tudi strokovno pomoč. Če imamo zavedanje, da je prvi šolski dan stresen tako za otroke kot za starše, je morda malo lažje, saj lahko prej prepoznamo, kje lahko omilimo situacijo oz. stopimo korak nazaj pri sebi, ko je to potrebno. Otroku v takih obdobjih nudimo podporo in smo še posebej razumevajoči.

Da bi lažje starši jadrli po morju vzgoje, obstaja ogromno literature, ki je zanimiva za branje staršev, predvsem pa učinkovita pri vzgoji. Tako je lažje staršem in otrokom, skupaj je mogoče ustvariti harmonijo in uspešno premagati konflikte. Vsekakor ste nekateri poletje izkoristili tudi za branje kakšne dobre knjige. V branje čez vse leto na temo vzgoje pa strokovnjaki priporočajo naslednjo literaturo:

Znanost o vzgoji

Avtorica: Margot Sunderland

»Knjiga je odlični priročnik za vse starše, ki želijo razumeti ravnanje in reagiranje svojih otrok. Avtorica knjige Margot Sunderland nam razloži, da je od kakovosti nege in vzgoje otroka odvisno njegovo mentalno zdravje vse življenje. Lastno teorijo na poljuden način prikaže podkrepjeno z najnovejšimi raziskavami in tako staršem konkretno in z razlago razloži, kako lahko vzgojimo otroke v odgovorne in samozavestne posameznike.«

Varuh otrokovih dolžnosti

Avtorja: Marko Juhant in Simona Levč

»Avtorja knjige, specialni pedagog in logopedinja, sta svoje več kot petdesetletno delo in izkušnje združila v pričujoči knjigi. Glavno sporočilo knjige je jasno: Starši, nehaite se ukvarjati le z otrokovimi pravicami, otroci imajo tudi svoje dolžnosti. Avtorja poudarjata, da lahko starši ljubijo in spoštujejo svoje otroke, tudi če od njih zahtevajo, da je on tisti, ki bo danes odnesel smeti, ki bo pospravil mizo po kosilu in naredil domače naloge. Starši prav zato, ker želimo svojim otrokom najboljše, predajamo svojim otrokom tudi zadolžitve, delo in opravila. Potrebno je, da od otrok zahtevamo vztrajnost in trud. Odlična knjiga, podkrepjena z jasnimi primeri in načini, kako otroku pomagati do vztrajnosti, samostojnosti in uspeha. Knjiga za vsakega starša.«

Otroci so tega vredni

Avtorica: Barbara Coloroso

»Avtorica, priznana kanadska strokovnjakinja za vzgojo, pravi, da je starševstvo zagotovo najlepši, a tudi najzahtevnejši poklic. Če želimo, da se bodo otroci razvili v zdrave, odgovorne in samostojne odrasle, jim moramo privzgojiti predvsem notranjo disciplino. Le tako bodo otroci vedeli, kaj je prav in kaj narobe in se bodo lahko razvili v zdrave, samostojne, odgovorne in srečne odrasle, ki bodo znali prevzemati odgovornosti, ki bodo z drugimi ravnali spoštljivo in enako ravnanje pričakovali tudi do sebe. Knjiga je polna zabavnih in domiselnih primerov in namigov, kako se spopasti z otrokovimi izbruhi jeze, kako mu pomagati pri izražanju njegove osebnosti na kar najbolj ustvarjalen način.« Vir o knjigah: <http://www.vrtec-litija.si/svetovalna-sluzba/priporocljiva-literatura-o-vzgoji/>

➡ Mojca Rakovič

OBČINA
HOČE-SLIVNICA
občina z vizijo

20 LET OBČINE HOČE-SLIVNICA

DOGODKI V POČASTITEV OBLETNICE BODO
V TEDNU MED 24. IN 30. 9. 2018

**OSREDNJA OBČINSKA PROSLAVA
BO V ČETRTEK 27.9.2018**

Več informacij o dogodkih bo opisanih v zloženki,
ki jo bo prejelo vsako gospodinjstvo.

VSE NAJBOLJŠE OBČINA HOČE-SLIVNICA ZA 20. ROJSTNI DAN!